

SCOUT KOERIER

Kortekaas luxe huishoudelijke artikelen sponsert deze pagina

Griepachtige
aandoeningen...

Reageer vanaf de
eerste symptomen!

WIN EEN RETRO KEUKENROBOT!

Stofschilderijtjes

**Joke
mist haar kater**

Primeurs die je niet wilt missen...

TESTSPEL

Doe mee en win

**HANS EN HET
GRASVELD**

NIEUWE

Picknick-k...

**Hans
aan de koffie**

**Nederlandse
huisvrouwen
verklappen
hun grote
geheim...**

Het zwangerschaps-ontbijt van Jaap

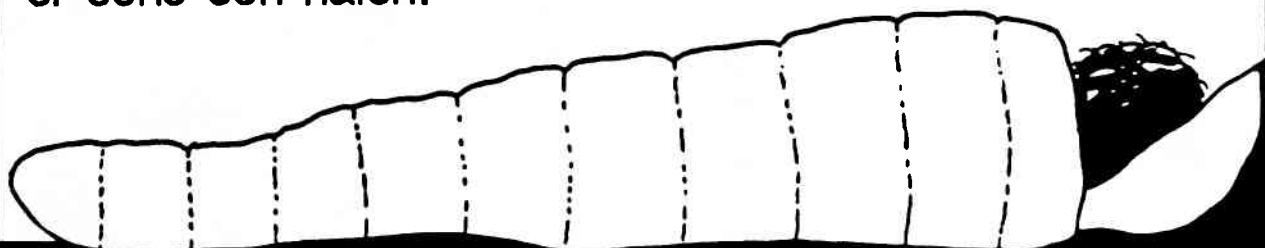
SEPTEMBER '94

SLAAP

zakken zijn de grote specialiteit van lichtgewichtkampeerspecialist Zwerfkei Buitensport.

Op de eerste etage van onze ruim 1000 m² grote winkel kunt u kiezen uit wel 100 verschillende, waaronder dons gevulde slaapzakken uit eigen atelier en kunststof gevulde modellen van alle gerenomeerde merken.

Alle slaapzakken en al onze andere artikelen staan uitvoerig beschreven in ons 132 pagina's dikke Handboek. Bel ons even om dit aan te vragen of, nog beter, kom er eens een halen.

ZW@RFKEI

BUITENSPOORT

Achterstraat 24, 3441 EH Woerden. Tel.: 03480-21648

Scoutkoerier

nr. 3, 1994

De Scoutkoerier is het vrije en ongebonden cluborgaan van de Albert Schweitzergroep Woerden, versijnt viermaal per jaar en wordt kosteloos verspreid onder leden en relaties.

De Scoutkoerier staat onder redactie van Marcha van der Berg, Marjolein Roerhorst en Frank Tebbe.

Lay-out: Marco Beckers, Dave Kortekaas en Peter Roerhorst.

Illustraties: Marcha van der Berg en Dave Kortekaas.

Ontwerp cover: Dave Kortekaas.

Account & financial management: Simone Brand.

Tiepmiep: Leonie Doorduyn.

Redactionele faciliteiten: Rijnstraat 10a

Postadres redactie: Warmoeshof 36, 3441 ER Woerden. Tevens is er een postvak in de bestuurskamer op de boerderij.

De girorekening van de Albert Schweitzergroep is 17.75.087. De maandelijkse contributie bedraagt f 11,- voor bevers, welpen en esta's, f 11,- voor de landverkenners, f 17,- voor de zee- en luchtverkenners en f 20,- voor de explorers.

Gelieve de contributie per vooruitbetaling over te maken aan de penningmeester van de groep, de heer R. Verhoeven (tel.: 13491).

Beste lezeressen, lieve lezers,

Heeft u dat ook wel eens: zo'n moedeloos gevoel, zo'n herfstachtige stemming? Nee? Nou, dan heeft u zeker nog nooit het voorwoord van de Scoutkoerier hoeven te schrijven. Het valt namelijk helemaal niet mee om elke keer weer een leuk en origineel stukje te schrijven. Gelukkig is de rest van de Scoutkoerier wel leuk. Alle onderdelen die een leuk zomerkamp hebben gehad, hebben ook een stukje ingeleverd. Onze sympathie gaat uit naar de twee onderdelen die dat blijkbaar niet hebben mogen beleven. Jammer hoor, volgend jaar beter. Het thema van deze Scoutkoerier is vrouwenbladen. Daarom wat tips voor de huisvrouw.

Bwerjlkwtjkjndkt,

*De
oververmoeide
redactie.*

*Het
themakjdavmuna
dedu ovoglende
keeris 'eten'.*

*De deagdkajinel van de volgend
we9ruo Scyutkooerier is 24 november.*

Kbloerpbfz.

*Even voor de goede inleverorde:
Inleveren kan tot en met 24 november in het postvak op de boerderij. Liefst op 3,5" flop, met uitgeprinte versie. Als het voor 24 november niet mocht lukken dan kun je tot 2 december ook nog inleveren, dan echter op de Warmoeshof 36 en uitsluitend op flop. Na 2 december heb je pech (het lijkt de horoscoop wel). Meer zeggen we niet.*

ALBERT'S CORNER

*Oh, oh, oh, wat hebben we
weer een volle Alberts Corner.
Helaas geen stukje van het
dagelijks bestuur van de*

stichting, maar wel een interessant verhaal van uw groepsvoorzitter.

Vrouwenbladen.

Volgens mij is er geen verschil tussen mannenbladen en vrouwenbladen. Als echte natuurliefhebber heb ik de blaadjes van Adam en Eva, in het Paradijs, goed bestudeerd en de conclusie luidt: vijgebladeren! De titel die de redactie koos, bevat overigens een storende fout. Het had moeten zijn vrouwenbladeren.

Jaap.

Barbecue

Op zondag 24 juli was er weer eens een traditionele barbecue voor alle leiding die teruggekeerd was van kamp en alle overige belangstellenden. Organisator van de barbecue was de niet overtroffen Arjen Engelhard, het vuur werd op gang gehouden door stookmeester Martin van der Busse. Tijdens de barbecue werd nog een gevoelige speech gehouden door de voorzitter van de stichting, Hans van Dijk. Meneer de voorzitter vertelde dat het in het seizoen 94/95 niet alleen moet gaan om de kwantiteit en de verdere groei van de groep, maar dat ook de kwaliteit van spel en beheer van groot belang zijn.

Foutloos parcours, binnen de tijd....

Dit jaar werd er door de Scouting niet meer deelgenomen aan de

organisatie van het Concours Hippique. De Albert Schweitzergroep en de organisatoren van het hippisch festijn konden het niet eens worden over de vergoeding en de secundaire arbeidsvoorwaarden voor de inzet van Scoutingmensen bij de toegangen en op het parcours. De paardenliefhebbers besloten hierop eigen mensen bij de ingangen neer te zetten. Daarnaast betekende een wisseling van parcoursbouwer, die een eigen ploeg mensen mee kon nemen voor de op- en ombouw van het parcours, dat ook op dat punt Scouting overbodig werd.

Nationaal Oeteranentreffen 1994; lekker belangrijk.

De paarden lieten het afweten, de motoren niet; op zaterdag 27 augustus was de Albert Schweitzergroep wederom betrokken bij de organisatie van

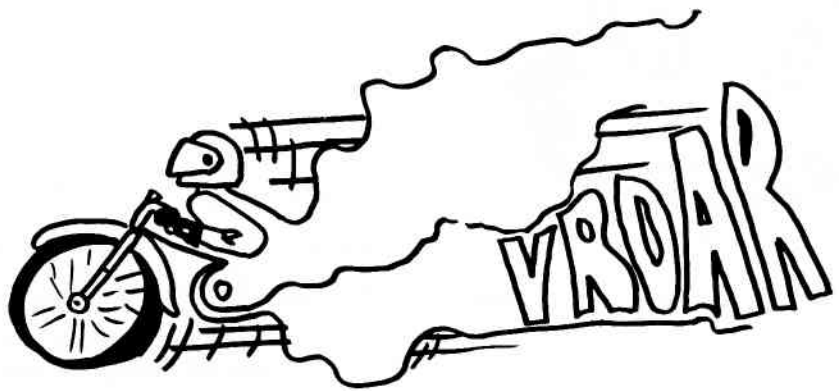
het Nationaal Veteranen Treffen. Het treffen voor klassieke motoren, brommers en scooters vond dit jaar niet meer plaats op het Exerцитieterrein, maar op industrieterrein Middelland. Dit in verband met lawaai dat de klassieke races onvermijdelijk met zich meebrachten, waar de omwonenden zo kwaad om konden worden. Ondanks de minder sfeervolle en verder van de stad verwijderde locatie en het druilerige weer kan het Treffen als een succes beschouwd worden. Het aantal bezoekers (2500 tegenover 4 à 5000 vorig jaar) viel, ondanks de locatie en het weer eigenlijk niet tegen.

Scouting zorgde ondermeer voor de opbouw van het terrein op vrijdag, de bewaking van de toegangen, de kaartverkoop, een parkeerwacht en het onderhoud van het circuit. Bij Willemijn en Carolien kon je verder voor 50 cent plassen en poepen in de toi-

letwagen en voor 5 gulden je billen laten vegen. De algemene coördinatie van het NVT was in handen van Ritsaert en Frank.

Aanhanger gestolen, vlaggen vermist.

Op zondag 28 augustus, tijdens het opruimen van het Veteranentreffen hebben onbekenden zich de Scouting-aanhanger wederrechtelijk toegeëigend en meegenomen. Volgens artikel 310 van het Wetboek van Strafrecht heeft deze persoon/hebben deze personen zich derhalve schuldig gemaakt aan diefstal. De aanhanger is van donkergroen geschilderd metaal bekleed met bruin betonplex. Het rijwielletje was net tevoren afgebroken en de (inschuifbare) achterklep ontbrak. De aanhangwagen was op de boerderij zelf door diverse mensen gefabriceerd en heeft dus een grote emotionele waarde. Tips die kunnen leiden tot de opsporing van de aanhanger en/of de aanhouding van de daders kunnen worden ingediend bij de redactie of bij de aanhangwagenbeheerder, Ritsaert Snijder (Rembrandtlaan 39i, tel. 22405). Dergelijke tips worden vanzelfsprekend niet onbeloond gelaten.

Eveneens vermist na het Veteranentreffen zijn een viertal vlaggen, die eigendom zijn van de gemeente Woerden. De vier gemeentevlaggen zijn geel, met een drietal blauw-wit-geblokte banen in het midden en een kruis en een posthoorn van het wapen van Kamerik en van Zegveld erboven en eronder afgebeeld. De vlaggen, waarvan er voor zover bekend maar vier in Woerden waren, zijn ongeveer f.1200,= waard.

Alle gekheid op een stokje.

Na afloop van het Veteranentreffen vond er op de boerderij een geslaagd feest plaats. Als excuus voor het organiseren van een feest was het bezoek van de Engelse vrienden van de Albert

Schweitzergroep aan Woerden aangegrepen. Met dat doel was de deel omgebouwd tot een waar theater, met gordijnen vanuit de nok en heel veel kerstboomverlichting. Het thema van het feest was 'Alle gekheid op een stokje' en er vonden verschillende optredens plaats die nauw hierbij aansloten. De avond begon met een bingo, gevolgd door een optreden van de Engelsen, Theo en Mirjam als Kenny Rogers en Dolly Parton, het Vrouwen Van Scouting-Koor, Pippi (Edith) en de Ezel (Coen), het vrolijke trio 'De Dikke Rode Je-weet-wel Kater' (Carolien, Willemijn en Coen), Ad en Luuk als brandweermannen, etcetera, etcetera, etcetera. De organisatie van het feest was in handen van Hans van Dijk en Dave Kortekaas. ♣

GEZELLIGHEID

Wat is nu precies gezelligheid. Weten doen we het allemaal, maar het omschrijven is lastiger. Daarom heb ik er even naar gezocht in het woordenboek. Maar daar stonden zoveel omschrijvingen bij, dat ik jullie daar niet mee wil vermoeien. Voor mij is gezelligheid de "MICHIEL DE RUYTER-WACHT"

Tenslotte is dat ook de reden dat ik er zo graag naar toe ga. 's Zomers op de boten, 's winters op de boerderij, maar vooral op

speciale momenten, zoals op de kampen, bij kaarslicht met kerst (helaas alleen voor bootsen en leiding) en met sinterklaas. Kortom, als je met een goede groep leuke mensen bij elkaar bent, is het altijd gezellig. Gelukkig niet alleen bij de scouting. Overal op de hele wereld komt gezelligheid voor. En waar het gezellig is, wordt het laat, want:

"GEZELLIGHEID KENT GEEN TIJD"

Patrick Schalkwijk
(zeeverkenner)

KAMP

VERSLAG

Beverkamp 1994

Na alle commotie op het leiersweekend in Huizen, hadden we na overleg toch maar besloten om eind juni een weekend met de bevers daar door te brengen. We hoopten dat het een rustig weekend zou worden, maar nee hoor..

Nadat we vrijdagavond alles schoongemaakt hadden, stonden er zaterdagochtend alweer 25 bevers op de stoep om de boel te vervuilen. Met behulp van een regenbui hadden ze hier slechts een half uur voor nodig.

Om niet heel de dag binnen te hoeven zitten, besloten we buiten een spel te gaan doen. We hadden een mooi veldje gevonden om de kinderen uit te laten. Kort daarop kwamen we erachter, dat meer mensen dat deden, alleen dan met hun hond. Dit mocht echter de pret niet drukken. Al vals spelend brachten we een tijdje door op het veld.

Lekker moe en sommigen nog naruziënd, gingen we terug naar ons kamphuis. Met wat er toen gebeurde, was onze hoop op een rustig weekend wel verkeken... Langs de weg naar het kamptrein vonden we een soort Indiaan. Ze was helemaal in tranen. Na wat troostende woorden van de Bevers durfde ze haar verhaal te vertellen. Ze vertelde dat ze Wampie heette en dat ze samen met een heleboel andere Wil-Wal-

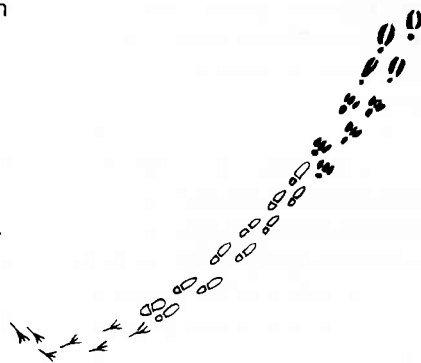
Wollers (want zo heten mensen zoals zij) in de bossen woonde. Ze vonden indianen heel erg leuk en daarom leken ze er ook een beetje op. Indianen gebruiken rooksignalen om elkaar wat te vertellen, maar in de bossen is het een beetje gevaarlijk om overal vuurtjes te stoken. Daarom gebruiken Wil-Wal-Wollers belleblaas in plaats van rooksignalen.

Wampie was nu zo oud, dat ze ook het belleblaasalfabet moest kunnen blazen. Maar ze kon het nog lang niet. Haar ouders waren daarom boos geworden en hadden gezegd dat ze maar het bos in moest trekken en pas weer terug mocht komen als ze het hele alfabet kende. Ze had het alfabet op kaartjes meegekregen, maar toen ze vanochtend wakker werd, had ze nog maar 1 kaartje.

Helemaal ontzet over deze tragische geschiedenis besloten we ons te ontfermen over Wampie. Gelukkig kwamen we er al snel achter dat de bos-kwel-pest-geest de verzameling kaartjes in zijn bezit had. Aangezien hij zijn

naam eer aan deed, pestte de bos-kwel-pest-geest ons telkens, door slechts een gering aantal kaartjes terug te geven, hoe hard we ook zochten. Maar zoals een echte Scout, waren de Bevers al heel goed in staat om de sporen te volgen. Het duurde dan ook niet lang voordat we alle kaartjes gevonden hadden.

Maar zoals de meeste Scouts, waren ze niet meteen op het idee

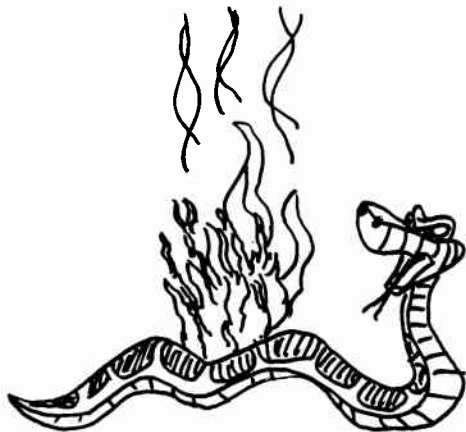

van sporen volgen gekomen. We hebben namelijk minstens een uur besteed aan ideeën over valkuilen, vangnetten, lasso's, bedwelmingssluchtjes, schrikacties, contact leggen, nachtelijke strooptochten enz.

Het mag wel duidelijk zijn, dat Wampie gelukkig was met de hulp die ze gekregen had van onze bevers. Als dank kregen ze dan ook allemaal een belleblaas.

Wie denkt dat ons kamp nu afgelopen is, die heeft het mis. Aangezien het al een dag niet meer geregend had en de kinderen

bovendien een beetje schoon naar huis moesten, besloot de leiding, dat de brandslang wel even open kon. Dit even werd wel wat lang, aangezien de kraan van de brandslang enige tijd zoek is geweest. Al aardig afgemat van het kamp waren we even vergeten wat je ook al weer krijgt als je water en zand bij elkaar doet. Buiten is dit effect nog niet zo erg, maar helaas werd het kamphuis als

schuilplaats tegen de brandslang gebruikt. Bovendien werden er binnen gratis waterballonnen verstrekt. En met 25 kinderen heb je binnen zeer korte tijd $25 \times 2 = 50$ moddervoetjes binnen staan. Persoonlijk vind ik dat de kampfoto's de werkelijke hoeveelheid modder niet tot hun recht laten komen. Aangezien we geen Jif allesreiniger in de buurt hadden, maar wel een bever die bekend was met het zeepsop-principe, was het kamphuis binnen een paar uur weer schoon genoeg om door de controle heen te komen. Die bever heeft dan ook een halve fles afwasmiddel gebruikt om de keuken schoon te maken. Ik denk dat Leo (iemand van de scouting uit Huizen, red. (Noot van de redactie: Babs, hoe kom je erbij om de naam van de redactie zom-

aar te gebruiken? Daar kan de redactie zo kwaad om worden)) hier wel heel blij mee is, want hij hoeft de komende maanden alleen nog maar water te gebruiken om iets schoon te maken. Elk voorwerp in de keuken schuimt dan vanzelf, inclusief aanrecht en vloer.

Ik moet toch wel toegeven dat we een leerzaam kamp achter de rug hebben. We zijn namelijk tot de ontdekking gekomen dat:

- water en zand modder wordt
- stroop plakt
- je van regen en de brandslang nat wordt.

Groetjes van Barbara van Dijk.

P.S. Ondanks bovenstaande was het een ontzettend leuk kamp. ✚

Dit kun je nu zelf maken!

Een leuk idee voor als je eigenlijk je huiswerk moet maken maar geen zin hebt of voor een regenachtige zondagmiddag of als je ziek bent: de VIM-bus-Jaapmobiel!

Wat heb je nodig?

Een VIM-bus (of zoiets), een zwartgemaakt Playmobilhondje, vier doppen van bijvoorbeeld een jampot, een bierdop, twee rondhoutjes, heel veel (electriciteits)draadjes en een spijker.

Hoe maak je je eigen Jaapmobiel?

Neem een VIM-bus of een zelfde soort verpakking (poedersuikerbussen bijvoorbeeld). Snij of knip uit deze verpakking een plaats voor de 'cockpit'. Niet te netjes, want anders lijkt hij niet. Eventueel kun je een gedeelte naar binnen vouwen, zodat het net lijkt of er zittingen en een dashboard in

de Jaapmobiel zitten. Twee stukjes rondhout van een min of meer passende maat prik je door de bus heen, zodat je assen hebt. Prik door het dashboard een spijker en plak hierop de bierdop; zo heb je ook een stuur.

De draadjes kun je tenslotte overal op de auto plakken, maar vooral op het dashboard. Schilder of kleur je Jaapmobiel in alle vrolijke kleurtjes die je maar kunt verzinnen en plaats het zwarte hondje erin: klaar is je Jaapmobiel!

Als je tijd over hebt kun je nog veel meer dingen verzinnen natuurlijk; je kunt een accu maken, voor op de achterbank, of een leuke aanhanger. Veel plezier!

Scoutkoerierwedstrijd: wie maakt de leukste Jaapmobiel?

Doe jij ook mee? Maak een hele mooie Jaapmobiel, lever die voor de deadline in bij de redactie en je maakt kans op een hele mooie, grappige verrassing!

Uitslag van de grote Voetenwedstrijd.

Helaas zijn er bij de redactie geen goede oplossingen binnengekomen van de grote Voetenwedstrijd uit de vorige Scoutkoerier. Het prijzengeld is daarom voor een liefdadig doel gebruikt: f.5000,= werd gedoneerd aan de Vereniging tot Behoud van de Doppinda, en nog eens f.5000,= aan de Vereniging-van-mensen-die-niet-weten-dat-er-een-NAVODEpot-in Aadorp-is.

B.W.VAN VLIET

TIMMER-BOUWBEDRIJF

alle voorkomende bouwwerkzaamheden:

* nieuwbouw	* dakkapellen
* verbouw	* ramen - deuren
* onderhoud	* kozijnen - trappen

GILDENWEG 7 3449 HT WOERDEN

TEL. 03480-16039

100 jaar Junglebook.

Dit jaar is het precies honderd jaar geleden dat de Engelse schrijver Rudyard Kipling 'The Junglebook' schreef. Het boek is eigenlijk vooral bekend geworden door de verfilming door Walt Disney. Het verhaal van de tekenfilm wijkt echter behoorlijk af van het oorspronkelijke verhaal.

Rudyard werd geboren in 1865. Zijn jeugd bracht hij door in India, maar z'n ouders stuurden hem naar school in Engeland. Dat vond onze Ruud niet echt leuk. Toen hij dan ook klaar was ging hij terug naar India, alwaar hij ging werken als journalist bij een krant. Hier begon hij met het schrijven van verhalen, die voornamelijk over dieren gingen.

In 1889 keerde Ruud terug naar Engeland, waar hij in 1892 een zwoel Amerikaans meisje ontmoette. Hier trouwde hij mee en hij verhuisde met haar naar de Verenigde Staten. In Amerika schreef hij in 1894 en in 1895 'The Junglebook'. In 1907 ontving Ruud de Nobelprijs voor de literatuur voor al zijn verhaaltjes. In 1936 overlijdt hij op 71-jarige leeftijd.

Eigenlijk is er niet één 'Junglebook'. Er zijn er twee. In het eerste 'Junglebook' kruipt het menskind Mowgli het wolvenhol

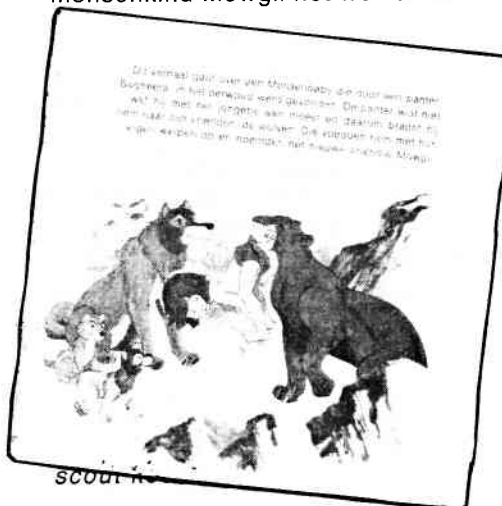
binnen van vader Rama en moeder Raksha, nadat zijn ouders zijn aangevallen door de tijger Shere Kahn. Shere Kahn eist van de wolven Mowgli op, maar Rama en Raksha weigeren het menskind af te staan. Shere Kahn zweert vervolgens Mowgli ooit te doden. Mowgli wordt vervolgens opgevoed door Baloo de bruine beer en Bagheera de zwarte panter. Op een mooie dag wordt Mowgli echter voor de lol ontvoerd door de apen, de Bandar-Log. Met hulp van Kaa de slang, Chil de wouw, Bagheera en Baloo weet Mowgli echter te ontsnappen.

Intussen vinden de wolven Mowgli steeds minder aardig, hierin aangemoedigd door Shere Kahn en wordt hij uitgestoten. Hierop besluit hij terug te keren naar het mensendorp. Hier wordt hij opgevangen door een vrouw die Messoea heet. Deze vrouw blijkt zijn echte moeder te zijn. Mowgli houdt echter contact met zijn wolvenbroertjes, met wiens hulp hij Shere Kahn weet te doden, en daarom denken de mensen uit het dorp dat hij een duivel is. Ook door de mensen wordt Mowgli vervolgens uitgestoten. Dit is het einde van het eerste 'Junglebook'. In het tweede Junglebook gaan de mensen uit het dorp Mowgli achtervolgen. Met behulp van z'n wolvenbroertjes

weet Mowgli echter te ontsnappen. Ook weet hij Messoea te bevrijden uit het dorp. Messoea was volgens de dorpelingen een heks omdat ze Mowgli in huis had genomen. Hij helpt Messoea te ontsnappen naar een ander dorp. Het dorp wordt vervolgens verwoest door een groep olifanten onder leiding van Hathi. Uiteindelijk keert Mowgli toch terug naar de mensen en naar Messoea.

In het tweede Junglebook maakt Mowgli nog enkele avonturen mee, waarvan het te ver gaat om die allemaal hier te vertellen. Hieronder kun je wel een fragment lezen uit het hoofdstuk 'Wilde Honden'.

Op zekere dag, tegen de schemering, toen hij op weg was om Akela de helft van het dier te brengen, dat hij had gedood, en zijn vier wolven achter hem aan sprongen, spelend en over elkaar buitend van louter plezier in het leven, hoorde hij een schreeuw, die hij sinds de kwade dagen van Shere Kahn niet meer gehoord had. Het was wat ze in de djungel noemen de *Pheeah*, een soort gillend geschreeuw, dat de jakhals uitstoot, wanneer hij achter een tij-

Horoscoop.

ger jaagt, of wanneer hij een of andere grote prooi op zijn weg ontmoet. Als gij u kunt voorstellen een mengsel van haat, triomf, vrees en wanhoop, met iets als jaloezie, zult ge enig begrip hebben van de *Pheal*, die aanzwol en weer wegstierf, die aangolfde en trilde ver weg over de Waingoenga. De vier wolven vloegen op en gromden. Mowgli's hand greep werktuigelijk naar zijn mes en ook hij bleef eensklaps staan, alsof hij in steen veranderd was. 'Er leeft geen gestreepte, die hier zou durven jagen,' zei hij uiteindelijk.

'Dat is niet de schreeuw van de voorloper,' zei Grauw-Broeder. 'Het is de een of andere grote jacht. Luister maar!' Weer golfde de kreet aan, half snikkend, half grinnikend, precies alsof de jakhals zachte mensenlippen had. Toen haalde Mowgli diep adem en rende naar de Vergaderings-rots, in zijn snelle loop verschillende zich eveneens voortspoedende wolven van de stam inhalend. Phao en Akela zaten op de rots en onder hen, elke zenuw gespannen, zaten de anderen. De moeders draafden met haar jongen naar haar hollen, want als de *Pheal* de lucht verscheurt, is het geen tijd voor zwakken om buiten te zijn.

Zij hoorden alleen het bruisen van het water van de Waingoenga en de avond-wind die speelde in de toppen der bomen, tot eensklaps over de rivier, een wolf riep. Het was geen wolf van de stam, want die waren allen op de rots. De roep ging over in een lang, wanhopig geblaf en 'wilde honden!' kreet het dier, 'wilde honden! wilde honden!' Na enkele minuten hoorden zij lome voetstappen op de rots en een magere, druipend natte wolf, met rode strepen op de flanken, de rechter-voorpoot gebroken en de kaken wit van schuim, stortte zich in de kring en bleef hijgend voor Mowgli's voeten liggen. ♣

Ram

Wanneer u zich een stuk minder egoïstisch gedraagt, zult u tijdens de groepsraad een stuk gelukkiger zijn, lieve Ram. Mensen kunnen anders zo kwaad op u worden. Geef anderen toch niet steeds de schuld van uw problemen! Meer zeggen we niet.

Stier

Men houdt u voor het lapje, lieve Stier. Door uw onzorgvuldigheid komt uw onderdeel in grote financiële problemen. De komende week brengt u meer romantiek dan drank goed kan maken. Meer zeggen we niet.

Tweelingen

Bekijk de zaak eens van twee kanten, lieve Tweelingen. Een verkoudheid moet u gewoon lekker uitzieken, ook al kluistert dit u dit kwartaal aan bed. Meer zeggen we niet.

Kreeft

U zegt ja zonder er erg in te hebben, lieve Kreeft; dom, dom, dom. Voor u het weet bent u de nieuwe organisator van de kerstactie en het Veteranentreffen. Gooi in de liefde geen oude schoenen weg, voordat u ze geschoten hebt. Meer zeggen we niet.

Leeuw

Grrrr... alles zit tegen dit kwartaal. In de liefde staat het er dit kwartaal niet goed voor, lieve Leeuw. Financieel lukt het ook al niet; vraag het toch aan Siebren. Later blijkt alles gewoon een storm in een glas water te zijn geweest. Meer zeggen we niet.

Maagd

Houd uw zenuwen toch eens in bedwang, lieve Maagd. Vooral bij onverwachte dingen doet u veel te neurotisch. In de liefde wil het alsmaar niet lukken. Zoek daarom uw afleiding in wat creatiefs: kerststukjes maken bijvoorbeeld is goed tegen de stress, die uw hopeloze liefdesleven onvermijdelijk met zich meebrengt. Meer zeggen we niet.

Weegschaal

Breng uw leven toch eens in balans, lieve Weegschaal! Financieel zit alles tegen, ook al komt u oude vrienden tegen (of juist daarom; vermijd dit kwartaal Leeuwen). Weegschalen die van macrameeën houden krijgen een grappige verrassing uit een onverwachte hoek. Meer zeggen we niet.

Schorpioen

U vergt weer eens het uiterste van uzelf, lieve Schorpioen! Houd toch eens op met dat streberige gedrag. Als u gelukkig bent, zult u dat dit kwartaal niet blijven. Houd uw ledematen bij elkaar rond Oud en Nieuw. Meer zeggen we niet.

Boogschutter

Code 8, lieve Boogschutter. Meer zeggen we niet. Hoewel: vertrouwt u uw medeleiding soms niet? Zoek dan steun bij uw groepsbegeleiders en -voorzitter: zij staan voor u open en houden van u. Meer zeggen we echt niet.

Steenbok

Financieel bent u veels te speelsuchtig geweest, lieve Steenbok. Depressieve buien liggen op de loer, als u niet gauw ontspanning (bokje springen?) en afleiding (de drank?) zoekt. Meer zeggen we niet. Hips.

Waterman

Waarom bent u toch zo in de war, lieve Waterman? Onzachte landingen op de aarde kunnen hard aankomen. Ga te raden bij de luchtverkenners of laat Marcha een parachute voor u breien. Meer zeggen we niet.

Vissen

Blubblub, lieve Vissen. Ga niet naar zee, want in de zee zwemmen haaien, die u wel mogen, maar niet op de manier die u graag zou zien. Probeer toch eens wat intelligenter te kijken. Voor Vissen die assistente willen worden van Hans van der Togt breken ongelukkige tijden aan (zie geen lichtje over het hoofd!) Meer zeggen we niet.

WESTAKAMP '94

*Wij zijn de Westa's, tenenenene,
Op zomerka'amp,
O, o, o, o, o, o, oho Westa's,
Waar 's je zaklamp.*

Zaterdag en zondag...

Voor de leiding begon het kamp al zaterdagavond, aangezien hun fietsen al naar Zeist waren en zij dus niet meer naar huis konden. Ze regelden de laatste dingen, verzamelden de laatste spullen en zaaiden de eerste paniek.

Zondagochtend sprongen wij vrolijk, maar al heel wat minder fris uit ons bed en werden meteen met ons neus op het naderend kamp geduwd, aangezien uit een slaapzak springen knap lastig is.

Eindelijk kwamen de eerste kinderen en konden we vertrekken naar Zeist.

Toen de ouders nog maar net weg waren werden we al flink in het warretje gebracht. De klok twee uur terug zetten, wie verzint dat nou? 's Middags deden we een verkenningstocht. Het was heel duidelijk dat de leiding van de

Welpen en Esta's nog erg aan elkaar moest wennen, ze begrepen elkaar niet echt goed, maar uiteindelijk kwamen we dan toch bij de Stuifheuvel aan, waar we een spel deden. Opeens zagen we iemand in de bosjes liggen slapen. Het bleek Dagda te zijn, een Kelt uit de vierde dimensie, een burchtgraaf van het volk van Dagda. Hij had een ketel moeten bewaren en een harp. Hij was echter de vorige avond doorgezakt en nu was z'n harp weg. Misschien hadden de Fomoriërs hem wel gestolen. Hij ging gauw weg om de andere burchtgraven te waar-schuwen en liet ons volledig in het warretje achter.

*Wij zagen Dagda, tenenenene,
Die dronkela'ap,
O, o, o, o, o, o, oho Dagda,
Waar is z'n harp.*

We gingen terug naar het kamp-huisje om te eten, dat had de leiding gelukkig wel goed begrepen: Junkada, volgens het recept van Marcha's oma.

Maandag...

Nadat we nog wat gesmokkeld en geslapen hadden was het opeens maandag en gingen we bootjes knutselen. Het was heel leuk en we zij er bijna de hele ochtend mee bezig geweest, tot er een heel vreemd mannetje voorbij kwam. Hij had een lange witte puntmuts, een bochel en liep een beetje te

snuffelen. Opeens gooide hij een steen en bleek heel hard te kunnen lopen, want hij verdween heel snel, alsof van de aardbodem verdwenen. Toen we keken zagen we dat er aan de steen een kaartje zat. Het was nogal ingewikkeld. Toen we het kaartje nog eens goed bekeken, bedachten we dat het best weleens de vier meertjes konden zijn, die bij ons in de buurt lagen. Dus we gingen op zoek naar de ingrediënten voor de toverdrank. Toen we dat gedaan hadden, ook al vonden we er maar drie, gingen we weer terug naar ons kamphuisje, het keurige gemeentemeertje volledig omgewoeld, de schildpadden (echte) verschrikt en de buurtbewoners volledig geschokt en verward achterlatend. Maar goed dat de Grote Boze Achterbuurman dit niet gezien had.

Teruggekomen was het tijd voor de onvermijdelijke douche en tekencontrole onder het onverbid-

delijke oog van Martin en Evelien. Na het eten en nog wat van dat soort dingen moesten we kaarten schrijven en eindelijk was het dan tijd om de druïde te roepen. Maar alweer begreep de leiding elkaar niet en we verdwaalden. Gelukkig niet zo heel erg en we kwamen al gauw op de goede plek aan. Toen we hout gingen sprokkelen voor het illegale vuurtje bij het meer-tje vonden we het Zwaard van het Zuiden. We werden er stil van. Inmiddels was het pikdonker geworden en muisstil zaten we rond het vuur. We schrokken dan ook heel erg toen Jeroen een foto maakte met flits. De toverspreuk: "Gamela game la game-la". En jawel, in de verte kwam de druïde aanlopen. Hij vertelde ons het één en ander en bewaarde de ketel en het zwaard voor ons. Toen moesten we alweer slapen en langzaamaan werd het die nacht dinsdag.

Dinsdag...

Dinsdag gingen we naar het Henschotermeer waar we hebben gezwommen, gestoeid, gezandhapt en oudhollandse Christjes aten. Dat was trouwens erg gezellig, Marco (die voor deze gelegenheid speciaal een dagje was gekomen) en Claudius in een grote zandkuil en verder iedereen eromheen. Daarna hebben we nog gezwommen, gevaren (je weet wel, met

die bootjes) enzovoort. We waren Dagda bijna vergeten, tot we weer terugkwamen bij het kamphuisje.... Daar vonden we tot onze grote schrik de kookstaf en de leiding die eerder was teruggegaan, in een diepe slaap. Nee, ze waren niet gewoon lui, dit was een typische toverslaap, de Fomoriërs hadden de harp dus inderdaad. De rest van de dag liepen we dan ook met plastic bekertjes op onze oren die ons zouden beschermen tegen de betovering van de harp. Na het eten gingen we weer onder de douche onder het toezicht van de zo mogelijk nog onverbiddelijker ogen van Claudius en Monique. En geloof me, dat alles valt niet mee met zo'n bekertje op de oren. Omdat we best wel moe waren gingen we na een spelletje Pictionary in onze Lappenmandjes. Veel geslapen hebben we die nacht echter niet, omdat er opeens heel hard op de deur werd gebonsd..... We waren vreselijk geschrokken. Toen we eenmaal buiten waren, zagen we in de verte af en toe een lichtje boven de heuvels tevoorschijn komen en door de duistere nacht volgden we het dwaallicht naar de onderwereld, waar de Druïde der Duistere Machten ons opwachtte.

Woensdag...

Woensdagochtend zagen we op de schilderijen, die toen we ze van de druïde kregen nog helemaal leeg waren, opeens dat Dagda gevangen zat bij de Grote Eik. We gingen daar natuurlijk onmiddellijk naartoe, ondanks het geklaag van sommige Westa's dat ze eerst een ontbijt wilden en dat Dagda straks vast nog gevangen zou zijn. Later die ochtend gingen we hard aan de slag om punten te verdienen voor onze bedreigde diersoorten, want iedere westa had een tientje gestort voor een goed doel, zoals de panda, de zeeschildpad en andere bedreigde wezens. We gingen naar de trimbaan om te slalom-

men, te sprinten, te bokkiespringen en dat soort dingen. Een hele sportieve, gezellige dag met later nog touwtrekken en Levend Stratego.

's Avonds gingen we nog Vreemde Geluiden spel doen en hoewel de leiding inmiddels aardig aan elkaar gewend was, was dit toch nog wat veel gevraagd. Ooit gehoord van een kookwekker die dropjes lust, of van Neil Armstrong die trompet speelt? Al met al konden we toch redelijk ons lijstje afwerken. Later gingen we nog even terug naar de Stuijtheuvel om Dodende Straal te doen, maar daar is niets meer van gekomen, omdat we twee Fomoriërs tegenkwamen, die de Speer van het Oosten hadden. Ze hadden een vreemd taaltje, het leek wel op Kameriks. De Fomoriërs wilden dan ook meteen vriendjes worden met Martin. Ook Marcha vond de Fomoriërs erg aardig (ssst, niet tegen Dave zeggen).

Donderdag...

Donderdagochtend gingen we met de fiets op weg naar de stad. We hadden namelijk nog zakgeld en bovendien had de leiding een Vossejacht gepland op de markt. Maffe koks, zwangere vrouwen en mannen in badjassen moesten we zien te vinden.

Daarna was het dus tijd voor inkoop en na een lunch bij Slot Zeist gingen we nog even naar de politie, maar ook daar wisten ze niets van de nog missende Steen van het Oosten. De terugtocht verliep niet helemaal gladjes: iemand die moest overgeven, een lekke band en een vastzittende ketting. Terug bij het kamphuisje moesten we geschenken maken voor de burchtgraven en Dagda en opdrachten doen om tijd te verdienen om in het Land der Vergetelheid de voorwerpen op hun plaats te kunnen zetten. We hadden ze nog maar net af of daar kwamen de burchtgraven al. Net op tijd voor de grote feestmaaltijd. De druïde was er ook bij.

Na patat, westabier en ijs gingen we op weg naar het Land der Vergetelheid. Opnieuw moesten we door een rode deur. We zetten de voorwerpen op hun plaats, zongen het Westalied en toen de tien minuten voorbij waren, renden we zo snel als we konden het Land der Vergetelheid weer uit om niet zelf ook vergeten te worden. Gelukkig waren we allemaal op tijd beneden. En toen we twee minuten later nog eens op de heuvel gingen kijken was alles weg... De burchtgraven en de druïde bleven nog even bij de Bonte Avond kijken en vertrokken later ook naar het Land der Vergetelheid. Errug laat gingen wij die avond, de laatste alweer, naar bed om vrij-

dags nog een bezoekje te brengen aan het Luchtvaartmuseum en naar huis te gaan.

Vrijdag...

We kwamen aan op de boerderij, deden uiteraard nog Hollandse Leeuwen met de ouders en nog was het getover niet afgelopen. Opeens kwam er allemaal rook uit de botenloods. Het was alleen geen brand, want toen we, nadat de rook was weggetrokken, gingen kijken, lag daar de harp, een geschenk van Dagda.

De snoepkist werd geleegd, de boten en bagage meegenomen en daarna sliepen we heel lang en gelukkig. ♦

Tips en handige wenken voor de huisvrouw

- Een bestuurder van een voertuig, dat achteruit rijdt, moet altijd voorrang verlenen aan het verkeer dat zich vooruit beweegt.
- Muf geworden havermout krijgt men weer goed door ze in een ijzeren pan gedurende tien minuten te koken.
- Een ladder in een zijden kous is even min tegen te houden als het noodlot
- Tegen bloedvergiftiging houdt men het gezwollen lid zoo spoedig mogelijk in zure melk.
- Snoken houdt direct op als men bij de beensledepersoon in het strothoofd knijpt.
- Kopjes en bekertjes die lekken krijgt men waterdicht door ze in de melk te koken.
- Boter blijft langer frisch als men ze overdekt met gekookt en koud geworden zout water.
- Tegen muggen legt men op een gloeiend stuk ijzer wat kamfer.
- Bevroren fruit legt men in wat water met zout en sneeuw.
- Rheumatiek en spierpijn is uitstekend te verhelpen met twee delen amoniak en acht delen slaolie (goed schudden).
- Teet tegen regenwater uw ogen sterk en gezond maakt?
- Met kofiedrap veegt gij uw kamer zonder stof op te waaien.
- Builen voorkomen men door op zacht plekken te vallen.
- Uw pen reinigt gij het best door ze voor het schrijven in een ruwe aardappel te steken.
- Donkere kleding reinigt men het beste van modervlekken en dergelijke door afwrijving met aardappelschillen.
- Gesprongen lippen verwarmen met vel van melk.
- Ranzige boter krijgt men frisch door deze enige uren in koud water te leggen waarin een weinig sodacarbonaat is opgelost.
- Voetzweet? Een uitstekend middel is een warm bad van hooizaad.

Zondag. 11 sept. '94.

Halloóóó,

Dij zijn Marcha en Maydein en wij hebben Overvliegweekend. Gisteren waren wij even geducht voor de kinderen die allemaal vond liepen te gillen. In het beverhok vonden wij zomaar Eneens de Pen, er zat wel erg veel stof op, wel van twee edities. We gingen 'm dus maar een beetje afstoffen en alles reinigen en toen deed 'ie 't weer! Weer een traditie veilig gesteld.

Over tradities gesproken: De Pen is bedoeld om je voor te stellen en te vertellen wat je doet enzo. Maar ja, wij zijn al zóóóó bekend dat dat natuurlijk helemaal niet nodig is. Misschien is het alleen leuk om even over onze twee grootste hobby's te vertellen: skippy ballen en aardbeien plukken. Dat is echt leuk en ontspannend en ook nog nuttig want die aardbeien roeven we vervolgens weer door de yoghurt. En verder mogen we graag een stukje kankklossen en bananen vullen.

Genoeg over ons, we gaan het nu hebben over het Overvliegweekend. Daar is namelijk van alles over te vertellen, voornamelijk dat het erg nat was en dat we erg veel last hadden van laag overvliegende leden.

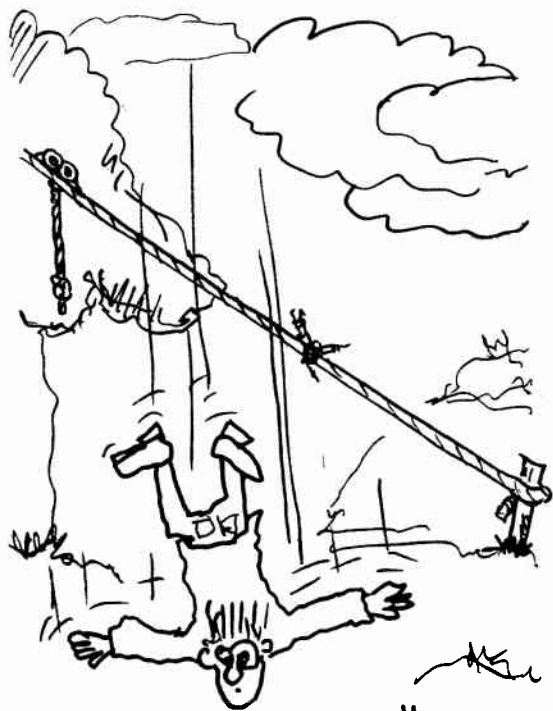

Verder is het ook wel leuk om te vermelden dat de tenten slechts plaatselijk lekten, het kampvuur warm was, de chocolade ook en dat de bingo saai was. Het eten was lekker, vooral het ontbijt want er waren gebakken eieren en suikerklontjes en er was zelfs kokosbrood. Het avondspel was ook leuk maar het onweerde wel een beetje. Maar eigenlijk was het gewoon leuk, alles.

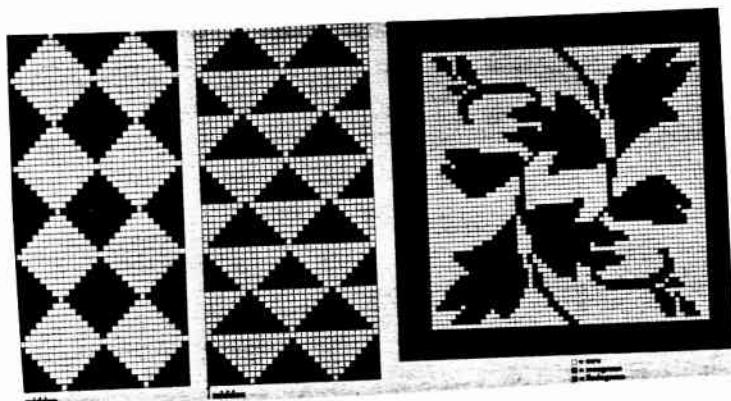
Nou, dat was 't dan!

We geven de pen door aan de mooiste man van Scouting en nieuwe Christleider: Erik Ligteringen. Succes hoor. Erik!

Kusjes, loetje (marchen) en Balge.

AND FINALLY INTO THE BEAUTIFUL SWAN Dive...

Borduur tipje

RADHADESH!

Klinkt exotisch. De naam doet je denken aan stof en gigantische hitte. Aan apart eten en anders geklede mensen. Aan gemeenschappen met andere normen en waarden. Een goede bestemming voor een zomerkamp

Op een nog redelijk vroege zondagmorgen vertrokken we. Na een tussenstop om bij te tanken ontdekten we, dat mijn SAAB uit Scandinavische oorden komt en via een overlopen te kennen geeft, dat hij niet zo van warme streken houdt. Kop dicht en rijden jij! SAAB luisterde en reed probleemloos, hoewel hij tijdens de week nog enige malen zou bewijzen een auto met karakter te zijn. De juiste weg werd steeds minder duidelijk bewegwijzerd en vooral het laatste stuk had veel gelijkenis met Paris-Dakar. Tegen het middaguur kwamen we aan, kregen van groepsleider Jaap een stukje wildernis toegewezen voor een kampement, maaiden wat groen weg en zetten de tenten op. Vervolgens leg ik een schrift en een pen klaar, waarin ieder die daartoe behoefte heeft, zijn gedachte kwijt kan:

Hallo Krsna-vrienden,

Zondag kwamen we rond één uur aan bij kasteel Petit-Somme (het onderkomen van de Krsna's). Nadat we het halve veldje van Jaap hadden gemaaid, konden we onze tenten opzetten. We hebben onze zelfbouwdouche in Jaap zijn zelfbouw-douchecel geïnstalleerd. We hebben namelijk te maken met een echte hittegolf en elke overbodige beweging in de zon leidt tot persoonlijke oververhitting. De douchecel is bijna klaar. Jaap is alleen de slang en de douchekop vergeten. Een stuk slang en een leeg colablikje met gaatjes lossen

het probleem op.

Om half elf 's ochtends kregen we een rondleiding door het kasteel. Daar kwamen we ook in de gebedstempel waar we het krsna-lied meezongen. Het was interessant en de koekjes waren lekker.

BETRAPT!

Toen we het kleinkind van Jaap, Chamananda, uithoorden over opa, kwamen er opmerkelijke zaken naar voren. Hij vertelde dat hij ook wel eens met opa vuurtje stookte en dan oud papier, plastic flessen en wat hout verbrandde.

Goedenavond kampgasten,

Vandaag hebben we met zijn allen een dikke twintig kilometer gekanood (erg wijs). We stonden even na achten naast ons matje. Na een ontbijt genuttigd te hebben, gingen we op weg naar La Roche of Laroche. Beide mogelijkheden komen voor. Voor we vertrokken moest eerst de kano van Friso nog op maat gemaakt worden. teneinde het ondereind van zijn twee meter in het vaartuig te kunnen plaatsen, diende de voetsteun verwijderd te worden. (De kano met een meter verlengen bleek niet mogelijk.) We baanden ons door hopen stenen en zeer laag water. Juli is niet de beste maand voor hoog water in de rivier. Er waren drie dammen om het niveau nog enigszins acceptabel te houden. De eerste dam stelde niet veel voor, maar de tweede was al veel beter. Koen en Fris "vielen" uit hun boot. En de nodige litertjes water hozen.

Tijdens de tocht probeerden we bij een ander de nodige litertjes water naar binnen te scheppen of gewoon weg te duwen. Uiteindelijk kwamen we rond 16.45 aan in Hotton, waar we de kano's dumpen. Op de terugweg vielen we bijna allemaal in slaap.

Ons avondeten bestond deze keer uit witte rijst met sperziebonen en Uncle Ben's zoetzure saus. Het eten smaakte lekker. En Koen genoot zo van zijn eten dat hij het over de grond deponeerde, nadat hij had opgemerkt dat hij zo'n diep etensbakje erg handig vond. Nadat hij zijn eten had uitgestrooid, merkte Koen voor de tweede keer deze dag op dat hij zichzelf behoorlijk lomp vond. En aangezien we geen toetje hadden, vonden Lex en Jan-Pieter het nodig om nog een grote chocoladereep naar binnen te werken. Maar nu zit ik op mijn koffie te wachten en rook ondertussen en sjekkie.

Je wordt wakker.

Je kijkt naar buiten.

Groot ongedierte bij de kookplaats.

Je strompelt de tent uit om ze duidelijk te maken, dat wij geen voedsel hebben voor ze.

Je wijst ze de weg naar een ruimere omgeving.

In volle vaart gaat het ongedierte precies de andere kant op.

Weg is weg.

Stomme koeien!

Enzovoorts.

Gisteren hebben we gekanood, dat

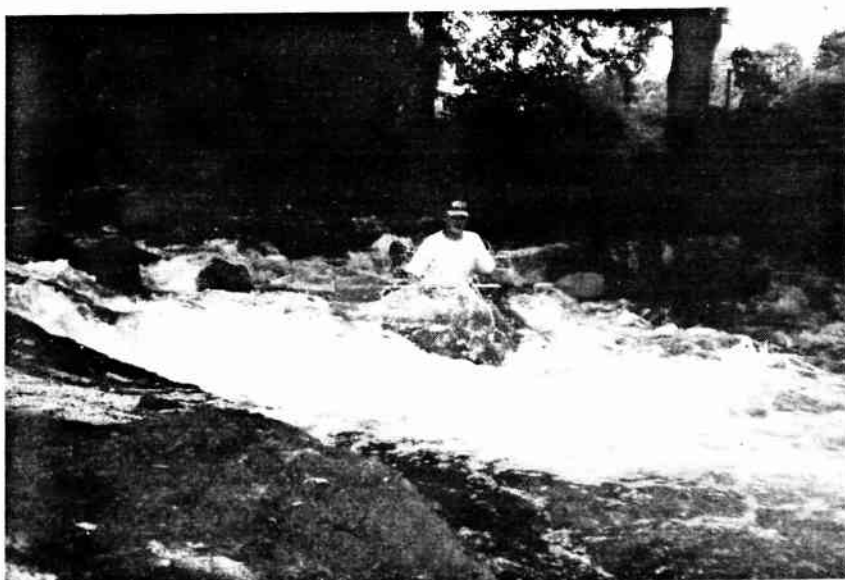
was grappig. Ongeveer op 3/4 van het stuk stond een bordje "frites" langs de weg. Er stond bij dat het 200 meter was tot het patatwinkeltje. Dus toen we 500 meter gelopen hadden en drie keer gedacht hadden dat het een geintje van iemand was, kwamen we bij het gesloten patatwinkeltje aan. Dit was dus net 15 minuten dicht, want het hield pauze tussen 15.00 en 17.00. Ik heb maar ergens anders een snijkoek gekocht.

Enige afleveringen geleden verhaalde ik van ons bezoek aan een klimmuur. Leuk, maar niets gaat boven een brok steen van een meter of wat. De outdoor-centrum-medewerker, die ons als een drugsrunner aan het kanoën bracht, wees ons ook op een ander genotsmiddel dat daar in de verkoop was: bergbeklimmen. Eerst kwamen we bij een gebouwtje wat het outdoor-centre heet, waar Lex en JP hun auto neerzetten en uitstapten. We gingen overstappen op een bus, die ongeveer zo gammel was, dat hij te vergelijken was met een auto die Jaap al twee keer afgeschreven zou hebben. De vrouw die de bus ging besturen en tevens klim-instructrice was, zei nog dat ze wel kon rijden, maar dat het leek alsof ze niet kon rijden doordat de bus gaar was. Nadat we deze verkleinde Parijs-Kaapstad achter de rug hadden (als ze deze had meegereiden, had ze zeker gewonnen als je naar haar rijstijl keek) moesten we nog een klein stukje lopen naar de rots die het outdoor-centre gehuurd had. Van bovenaf gezien zag het er erg hoog uit. De instructrice legde ons het één en ander uit over veiligheden en dat we naar beneden konden vallen. Ze begon touwen naar beneden te gooien, terwijl ze "touw" schreeuwde. Dit gebeurde ongeveer met een stem die leek op een stem van een sterk getraind viswif. Na mijn leven te

hebben gewaagd door als eerste naar boven te klimmen en toch weer veilig beneden aan te komen, vroeg ze er een paar mee die wilden abseilen. Daar zat ik ook bij. Op het moment dat je voor de eerste keer over het randje heen gaat met zo'n brandend touw in je hand, lijkt het geheel erg suïcidaal, maar na het zo'n twintig keer gedaan te hebben (ik vond het toen nog steeds leuk), begon het een piece of koekie te worden. Het leek soms echter of ze van je af wilde, want dan liet ze je dingen doen als: in het midden van de rots stilhangen en op je kop gaan hangen (dit gebeurde de tweede keer dat je naar beneden ging al,

terwijl je nog met trillende benen tegen die rots aanstond). Toen ze merkte dat er toch geen ongelukken zouden gaan gebeuren, besloot ze het abseil-gedeelte op te ruimen en de klimroute nog even te verlengen. Deze klimroute wilde ik dus ook nog even proberen en terwijl ik aan het klimmen was, duwde Sjoerd een steen met zijn voet naar beneden (per ongeluk) en weer gilde een goed-getrainde viswijven- stem "steen". Jammer dat Sjoerd niet harder kan vallen dan de steen om hem beneden met zijn hoofd op te vangen. Nadat iedereen met een hoop moeite weer op de rots was aangekomen, liepen we het kleine

paadje weer terug naar de bus. De vrouw brak nog even wat snelheids-records op het zanderige paadje en zo kwamen we bij onze auto's (luxe types die explo's, aldus typgeit) aan. Hierna probeerde Lex nog even de rijstijl van het vrouwtje te evenaren, wat hem niet lukte. Droevig namen we lachend en depressief afscheid van dit mooie dagje overvloedige energie kwijtra-ken.

Experiment?

Lex kwam er net achter met behulp van een experiment, dat een blok magnesium niet brandt en snippers magnesium wel. Nu gaat Lex het kampvuur aansteken met zijn brander. Teneinde de opbrengst te vergroten heeft hij de sproeier verwijderd en houdt de losse fles ondersteboven.

WAARSCHUWING: SPEEL NOOIT MET GAS!!!

Laten we het nu eens hebben over het vegetarisch voer wat we hier eten. Geen vlees, alleen zondag hebben we buiten de deur gegeten en dus vlees gegeten. Het is een beetje primitief, maar er valt mee te leven, maar ik prefereer toch een stukje roodbruin vlees. En nu het onderwerp alcohol. Ook dit genotmiddel mag niet genuttigd

worden bij de Krishna's, dus er bestaan op dit kamp alcoholvrije avonden (bah, jakkes, getver). Dit tekort wordt 's middags ingehaald in de stad met Belgisch vocht.

(Dit verhaal is geschreven door een pannedeksel)

Hallo, Krishna-vrienden,

Hier een dagelijks verhaal van moi. Ik wilde graag het onderwerp Krishna aansnijden. Wat trekt die mensen hier om al hun tijd te wijten aan chanten (bidden), werken voor het klooster, je haar afsche- ren en in oranje-roze gewaden lopen. Die mensen staan 's ochtends om 4 uur op om te gaan chanten. Nou, mooi niet, dan draai ik me nog een keer om. Ze hebben hier het liefst mensen met nuttige werkervaring want er is hier werk zat. Daarom is Jaap inge- huurd.

Lex is erg blij met de bochten in de weg, waar hij het liefst vol gas invliegt en gillend een draai maakt. Het is hier dus erg speels om met de auto te rijden. Afijn, vandaag hebben we erg lang uitgeslapen en na het was- en eetritueel hebben we alle loszwervende blokken op een hoop gegooid, bestemd voor een Ingewijde die in de buurt van het kasteel woont in een huis dat

met hout wordt verwarmd. En nu zitten we in de schuur omdat Krishna het waarschijnlijk nodig vond dat Moeder Aarde bevochtigd wordt. Het is sinds gisteren erg in om grote blokken hout te kloven om jezelf af te reageren en ook nog om brandhout te verkrijgen voor het vuur dat bijna constant brandt.

Nu het regent, komen alle stoere verhalen boven over vroegere manieren om veel geld te verdie- nen en hoe je het dus niet moet doen.

Geachte droppinglijers,

Ik wil even klagen over de drop- ping. Vlak buiten Marmount begon- nen wij uit te pakken en ons voor te bereiden op het avondeten. We pakten de twee branders en ja hoor, die twee verkoudheidbran- ders die deden het potdriedubbel- tjes niet. Door onze twee geniale leiders Lex en Jan-Pieter hadden wij een lege camping-gaz-brander meegekregen en dat die epi-gaz- brander ook naar zijn grootmoeder was. Dus wil ik even potverdrie- dubbelen op die potverdriedubbelse uitgebrande idiote verkoudheid griep indigestie ingebouwde met inwendige ziekten verspreidende verkoudheid-brander (Noot van de redactie: in de bovenstaande tekst heeft de redactie gemeend enige ziektes te vervangen door andere ziektes; de originele teksten liggen voor de liefhebbers natuurlijk ter inzage op het redactiekantoor aan de Warmoeshof).

Als vooraanstaand lid van het col- lectief der Explorer-begeleiders wil ik een kleine uitleg over het voorgaande geven. Kinderen in de puberteit denken zo ongeveer alles te weten. Als ze dus een brander in de handen gedrukt krijgen horen ze gewoon niet dat je die ene aan- sluiting netjes vast moet zetten of dat er bij een camping onderweg even een nieuw gastankje gekocht moet worden. Uiteindelijk kregen

ze een brander aan de praat en hebben hun knorrende magen alsnog met warm voedsel kunnen vullen.

Nu genoeg over die verkoudheid-brander (Noot van de redactie: in de voorgaande zin heeft de redactie gemeend een ziekte te vervangen door een andere ziekte; de originele tekst ligt voor de liefhebbers natuurlijk ter inzage op het redactiekantoor aan de Warmoeshof). Rond vier uur kwamen we terug op het kampterrein en zagen in het kasteel verschillende lichten van vroegoggestane Krishna's. Vandaag hebben we uitgeslapen tot één uur en hebben verder niet veel bijzonders uitgevoerd. Rond drie uur trokken we naar Barveaux, waar we kaarten kochten (lekker op tijd, morgen gaan we naar huis) en een Belgisch gerstenatje nuttigden. Toen we later langs het café liepen, waar

wij 5 minuten geleden ons natje genuttigd hadden, zagen wij daar Lex en JP zitten achter een halve emmer Hoegaerden. Dus als ouders zich afvragen waarom het kampgeld steeds meer wordt, dan spreekt het voor zich waar dit kampgeld blijft.

Vuur is de eeuwige drang van de Explorers om alles te degenereren tot as. Hoe leert men een Explorer te zijn? Vernietigingsdrang dus. Het is slechts mogelijk door hun te beloven hetzelfde met hen te doen als zij met wat-dan-ook doen. Het mag duidelijk zijn, dit is geen psychologische of fijngevoelige aanpak. Die is de tien jaar hiervoor bij de welpen en verkenners als mislukt.

Toch heeft dit kamp bewezen dat deze leeftijdscategorie der Scouting niet louter uit vleesverscheurende, zuipende onmenselijke

bestaat. Ze kunnen schijnbaar zonder of is pyromanie een afkickverschijnsel?

Sjoerd heeft de inspiratie van de Indianen gekregen. Hij wil constant rookseinen geven. Verder is deze avond tot nu toe een beetje saai. We zijn weer eens het memoryspel en de kwartetkaarten vergeten. Straks begint het echte feest met chips en echte Coca-cola. Laatste is wegens de cafeïne verboden voor Krsna's. Voor de leiding is er Tonic (Kinine!) en Ginger Ale (gemberbier). De jongens zijn druk in de weer met slaapzakken en aanverwante spullen. Ze hebben collectief besloten de nacht in de stal door te brengen. Zijnde nog nooit eerder gedaan een prima programma voor de Explorers. Ik doe niet mee. Ik voel me meer thuis in een tent.

Haribol, Lex.

 cestbon
VOORSTRAAT 45

WOERDEN

NOTEN

MIDDEN IN DE VOORSTRAAT

RELATIE-TEST

De SK-relatietest.

Deze test is eigenlijk

ontworpen om te kijken hoe

goed jullie team draait, maar

kan ook, met een beetje fantasie, in gezinsverband worden gebruikt.

1. Jullie zijn bezig een programma te maken. Eén van de leid(st)ers komt met een briljant, doch volslagen onhaalbaar plan (bijvoorbeeld het draaien van een Bond-film). Hoe reageer je dan?

- A. Je zegt: "Ik vin' 't nix."
- B. Je roept: "Lekker belangrijk", barst in schaterlachen uit en je ligt het eerste half uur te rollen over de grond.
- C. Je zegt: "Goh, wat een leuk plan, maar als we het nou eens een ietsje anders doen", en je stelt vervolgens Hollandse leeuwen voor.

2. Jullie zouden een leuke speurtocht gaan doen, maar helaas, het regent niet alleen, het sneeuwt en hagelt eveneens en het waait ook nog eens heul erg. Het is niet verwonderlijk dat de stemming daalt. Wat doe je?

- A. Je gaat in een hoekje zitten mokken en mekkert af en toe: "Dat rotweer hier ook altijd."
- B. Je roept blijmoedig: "Mekkerdemekker, neem een spekkie, stem op Erwin Krol!", je begint te schaterlachen en komt het eerste half uur niet meer bij.
- C. Je geeft de moed niet op en overdekt de complete route binnen een kwartier met waai-bestendig landbouwplastic.

3. Het is weer zover: het Veteranentreffen is weer in het land. Ter motivatie krijgt een ieder een lekker belangrij-

ke portofoon. Dan gebeurt er een ongeluk en wordt er verzocht om radiostilte. Wat doe je?

- A. Je zei toch al nix, want je houdt niet van portofoons en ook niet van motoren en ook niet van veteranen.
- B. Je roept: "Daar kan ik nou zo kwaad om worden!", barst in schaterlachen uit en blijft het komende half uur nagiechelen, terwijl je het zendknopje ingedrukt houdt.
- C. Je zegt uiteraard niets, maar blijft goed luisteren, want misschien kun je ergens hulp bieden.

4. Er komt blijkbaar onweer of Sinterklaas of er is net een zeer onpedagogisch Ninja Turtle Mutant Teenage programma uitgezonden, hoe dan ook: de leden zijn niet te houden en breken de boel af. Je jongere, onervaren collega heeft zich zojuist huilend in de botenloods opgesloten, omdat een poging om een spel uit te leggen volslagen mislukte. Wat doe je?

- A. Je doet oordopjes in en gaat koffie zetten; dat gezeur.
- B. Je roept door de botenloods-deur heen: "Als je niet gemotiveerd bent, rot je maar op", begint te schaterlachen en bent het eerste half uur niet aanspreekbaar.
- C. Je herstelt de orde, legt het spel uit, je spreekt je collega moed in en zet en passant koffie en thee, terwijl je lekkere

koekjes bakt, EHBO toepast en het corvee alvast doet.

5. Zomertijd-kamptijd. Hoe besluiten jullie waar je naar toe gaat?

- A. Interesseert me nix, ik ga toch niet mee, veels te vermoeiend.
- B. Je mikt een dartpijlje op de kaart van Nederland en als die in Kamerik terecht komt, ver gaat zelfs jou het lachen.
- C. Je hebt reeds in augustus alle kamphuisjes/-terreinen bekeken; prijs, ligging en comfort vergeleken en begin september het huisje/terrein besproken, evenals het materiaal. Natuurlijk heb je allang gecheckt of de leden vakantie hebben.

Uitslag: tel hoe vaak je A, B en C hebt. Kijk nu waarvan je het meest hebt en lees:

- A. Je bent een tikje negatief ingesteld. Sterker nog, je medeleiding heeft nix aan jou.
- B. Je neemt alles nogal licht op, je hebt wel een positieve kijk op het leven, maar eigenlijk heeft het team nix aan jou.
- C. Je bent ideaal. Had de Albert Schweitzergroep maar zulke leiding. Je bent trouwens wel errug saai.

scout koerier

ZOMERKAMPOERSLAG ZEEVERKENNERS

Zoals elk jaar gingen ook de zeeverkenners weer op zomerkamp. Dit jaar was het toch een beetje anders..... We gingen niet alleen het verre en onbekende Friesland tegemoet, maar ook samen met een andere groep: De Jacob Andreasgroep uit Den Haag.

Vrijdagmiddag 8 juli was het dan zover; de bootsen en leiding stonden in de startblokken voor vertrek. De boten moesten twee dagen naar Friesland worden gesleept met de sleper Alpha uit Rotterdam, maar eerst moest er naar Zwammerdam worden gegaan. De sleper zou ons zaterdagmorgen vroeg op pikken. De Hagenezen lagen een eind verderop te wachten om aan te sluiten. Na een sightseeingtour door de Amsterdamse grachten en een blik op het nagebouwde schip "de Amsterdam" werd er stevig doorgevaren over het Markermeer en met als eindbestemming van de eerste dag: Enkhuizen. In dit pittoreske stadje waren we gelukkig voor sommige voetballiefhebbers op tijd voor de wedstrijd. Na een zeer korte nacht was het 's ochtend weer vroeg op. Nu volgde het volgende avontuur: HET IJSSELMEER. Hier werden pannenkoeken gebakken, spullen overgegooid en een watergevecht gehouden. Op de Friese meren aangekomen werd er een zwempauze ingelast. Na vermaak met een andere zeeverkennersboot werd er verder gezeild. Aangekomen op het terrein werden tenten opgezet, gegeten en de rest van de groep verwelkomd; deze waren per auto met uitgebreide toeristische route door het wonderschone Friesland vervoert. De ouders kregen hun welverdiende kopje koffie met koek (zolang deze niet door zoon of dochter was geleased).

De volgende impressies uit de kampkrant van elke dag geven een indruk van het dagelijkse zomerkamp. Deze kampkrant kwam mede tot stand door de stencilmachine en typemachine van de Hagenezen en onze onverschrokken typmiep en extra leiding: NYNKE.

Maandag 11 juli Mijn eerste keer..... (zeilen)

- Y Mijn eerste keer lag ik golvend in mijn bed; Robert
- Y Mijn eerste keer; ik had kramp in mijn armen; Coen
- Y Mijn eerste keer wilde ik nog een keer (veel en vaak); Bert
- Y Mijn eerste keer was spetterend; Nynke
- Y Mijn eerste keer werd ik nat; Miranda
- Y Na mijn eerste keer was een zwembad nog droog; Eric
- Y Na de eerste keer had ik pijn in mijn kont; Carolien
- Y Ik vond de volgende keer toch beter; Gerben
- Y Na mijn eerste keer was ik blij met een glas melk; Sjoerd-Jan
- Y Mijn eerste keer was ik gelijk de lul; Arno
- Y Mijn eerste keer; dat tempo kon ik niet bijhouden; Arthur

Wist u dat...

- ♥ Fenna af en toe voor vuurtoren speelt
- ♥ Sabrina interessante spelletjes speelt met kroonkurken

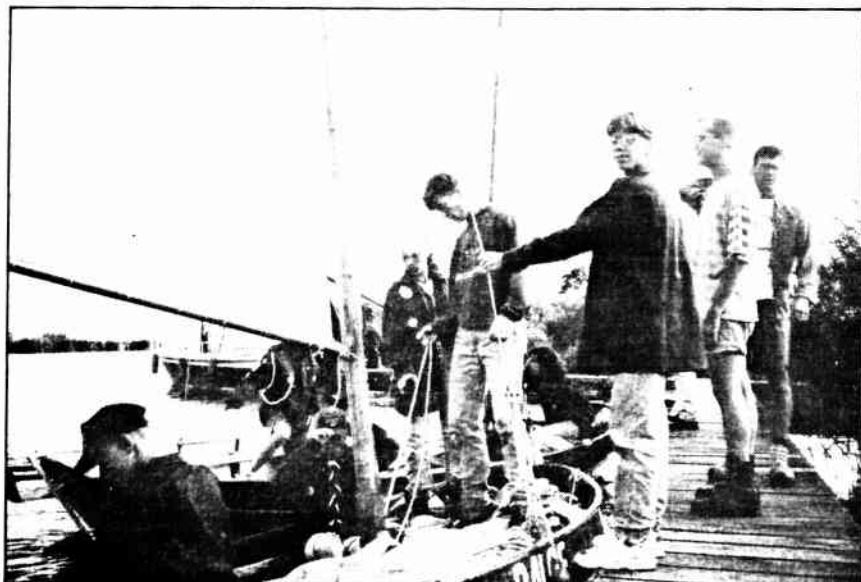
- ♥ Arthur eigenlijk een klein zigeunermeisje is
- ♥ Robert een heel raar gek brilletje heeft
- ♥ Arno ontzettend goed tenten kan opzetten
- ♥ Tibor onze enig echte eigen surfboy is
- ♥ Wanneer je bij Porto Bello een pizza besteld, die hoogst waarschijnlijk nooit aankomt
- ♥ Nynke uit hygiënische overwegingen een eigen tent heeft

Dinsdag 12 juli WIST U DAT?????.....

- ξ Iedereen kan zeilen, behalve de Jacob Andreas
- ξ Arno een nieuw soort oorbellen heeft uitgevonden
- ξ Er een vlaggemast is, die zeer goed door de Jacob Andreas is gepioneerd (kunnen ze in ieder geval iets beter)

DE KAMPDOOP

Eerst moesten we heel ver roeien en Sjoerd-Jan en Coen waren mee. Ze hadden gelukkig geen mayo mee. Toen we bij het eiland waren, moesten we in het water gaan staan met een tractorband. Leuk dus en het was nog leuker, want hij mocht het water niet raken. Na een heleboel debiele dingen gedaan te hebben, moesten we nog het hele eind terug roeien. Bij aankomst werden we geblinddoekt en konden we even later genieten

van een lekker hapje en drankje. Vooral het drankje was lekker. Toen moesten we een beetje gaan bubbelen in limonade. Vervolgens mocht je een parcours afleggen (levenslijn). Ik was als derde klaar, dus werd ik als derde gedoopt. Hoe dan in z'n werk ging, heeft de redactie helaas moeten censureren, want er was iemand onder ons die niet gedoopt is. Maar aan het eind was je zeeverkenner en leefden we nog lang en gelukkig.

DOEI MARIJE

Donderdag 14 juli WIST U DAT?????.....

- ♣ Robert het bierdopje zelf heeft
- ♣ Faisal wat aan de houding van de meiden wil doen
- ♣ Nynke belleblaas lekker vindt in haar limo (hygy hé)

POËZIE

Coen, maak je mijn schoen
BZZ BZZ BZ

Ja mevrouw, ik zal het dadelijk doen

KWAK KWAK KWAK

Coen, maak je hem sterk
BZZ BZZ BZZ

Ja mevrouw, dat is mijn werk
KWAK KWAK

Coen, is mijn schoen al klaar
KWAK KWAK

Ja mevrouw, betaald u maar
BZZ BZZ

Coen, ik heb mijn geld niet ontvan-

gen

KWAK KWAK

Nou mevrouw, dan blijft uw schoen hier hangen

BZZ BZZ BZZ BZ

Want op mensen zonder geld

KWAK KWAK

ben ik niet gesteld

BZZ KWAAK BZZZ

(dit was een verlichtende inspiratie van Fenna en een zoekende SABRINA)

CURSUSSEN

Uit reacties en spontane uitlatingen is (na flink wat nadenken) bij Sjoerd-Jan het idee ontsproten om de leden van de Jacob Andreasgroep op cursussen te sturen. Ten eerste: geipend zeilen, 2: opkruisend zeilen, 3: gewoon zeilen, =4: al het genoemde. Wie weet leidt dit tot eerlijker wedstrijden en tot bekentenissen dat het zwaard-dilemma verzonnen was. Ik hoop het. Inschrijven bij Sjoerd-Jan.

Zondag 17 juli WIST U DAT?????.....

- ♦ Er geen ouderdag was, maar wel verrassend veel ouders
- ♦ Ook stootwielen duidelijke taal spreken
- ♦ Niki er is en het gedaan is met de rust
- ♦ Er een aantal personen heel blij

zijn dat de burens terug zijn

- ♦ De grap is dat ze vandaag zelf weg gaan

DROPPING

O, wat is de leiding lolliig. *Dat zijn wij altijd.* Van 01.00 tot 04.30 uur werden zielepietjes ruw wakker geschud om een luttele 20 km naar het kamp af te leggen. Wij waren natuurlijk weer zeer relaxed aan het doen en lagen voor de bakker te slapen. Tibor. *Wij nemen Tibor niets kwalijk, want als er een stoere jongen heeft lopen "miepen" dan was hij het wel.*

DE 2 DAAGSE TOCHT

Daar gaan jullie dan straks. Twee dagen op pad, zonder het al- ziend oog van de leiding. Nynke rekent erop dat jullie gewapend met tandenborstel, schone onderbroek en sokken het avontuur tegemoet gaan. Laat de hygiëne tijdens deze tocht hoogtij vieren. Zoals je wellicht gemerkt zult hebben of zal merken, heeft elke bak een schrift meegekregen. Het is de bedoeling dat je een gedetailleerd, goedlopend, creatief verslag maakt/schrijft. Plak er souvenirs in, maak tekeningen, schrijf gedichten, Wees dus (nogmaals) creatief!! Wij verheugen ons nu al op het resultaat. Succes.

Dinsdag 19 juli

RUST.... eindelijk had de leiding rust. Wat een heerlijkheid. Wij hopen dat jullie dat ook zo ervaren hebben. Geen leiding die op jullie let. Uiteraard zal een belangrijk deel van de kwak kwak over de afgelopen twee dagen gaan.

WIST U DAT?????....

- α Marije en Niki in pyjama met jerrycans spelen
- α De boten, i.p.v. geschilderd

- worden, door Arno creatief met merkstift bewerkt worden
- α We volgend jaar een vijfdaagse tocht maken
 - α Niki, naast kakelen, heel goed muggen kan vangen
 - α Robert een prima auto heeft, vooral de remmen
 - α Niemand tijdens de tweedaagse tocht zeker helemaal niet hygiënisch verantwoord bezig is geweest
 - α Nynke zich hier veel zorgen over maakt

Woensdag 20 juli

Dit wordt een lang verhaal, in dichtertelijke taal.

's Morgens om 07.00 begon de ellende, toen Bert al vrolijk naar de steiger toe rende. De route was voortijdig besproken, of we er zullen komen, moeten we nog maar hopen. Met een slaperige kop gingen we aan boord, het eten wat we maakten, was daarom niet zoals het hoort. Dat ruime wind varen, konden we wel tot een andere dag bewaren. In de wind gingen we stampen, en daarna in de zon droog verdampen. De vaart naar Workum begon al leuk, Arno bezorgde de 16² een extra deuk. In de vaart waren veel boten, ze waren zowat allemaal naar de kloten. En weet je wat je na een brug vindt, een andere z.v.groep die opkruist bij ruime wind. Dat ze niet zeilen konden, hebben ze later ondervonden. We gaven ze een bad, daardoor werden ze kledder. Voordat we verder gingen, werkten we wat boterhammen naar binnen. De visser vond de plas wat klein, maar wij vonden de dobber best wel fijn. Caroline moest zeiken, daarom moesten we alle boten ontwijken. We wisten dat we Sneek niet zouden halen, daarom gingen we maar naar Langweer varen. Aanleggen mochten we niet, want de havenmeester was een zeurpiet. We dachten, laten we de leiding maar bellen,

dan konden we ze alles vertellen. De leiding kwam niet meer, dus gingen we weer naar de overkant, en zetten daar een voet aan land. De booten sliepen lekker in de boot, want dan hadden ze geen gekloot. We hadden amper geslapen, dus de volgende ochtend werd er veel gegapen. Voordat iedereen echt een beetje wakker was, gingen we na een uurtje pas. Iedereen hielp met opruimen goed, en we vertrokken vol goede moed. Na op de kaart te hebben gekeken, zijn we naar Sneek afgeweken. De tocht ging richting Heeg, want onze maagjes waren leeg. Thomas en Tibor hadden stiekem hun maagjes al gevuld, wij moesten op brood wachten met geduld. De reis ging erg snel, dat wilde iedereen wel. In Heeg legden we aan, Sjoerd en Arthur moeten toch iets verder gaan. Iedereen kocht van alles in, voordat de reis verder ging. Op het mastbreekeiland zouden we gaan eten, maar toen kwamen we er achter dat we het brood waren vergeten. Nadat we gezwommen hadden en gezeten, hadden we nog steeds niets gegeten. We gingen terug om een uur of zeven, onderweg hadden we niet echt veel te beleven. Eindelijk kwamen we aan en iedereen kon naar de Hagenezen toe gaan. Einde van de tweedaagse tocht in zicht, dit is het einde van dit gedicht.

EEN DIKKE KUS VAN DE BOOTS EN
LEDEN UIT DE 909

Donderdag 21 juni WIST U DAT????.....

- Ⓢ We twee nieuwe booten hebben, dit Niran en Mark zijn
 - Ⓢ De redactie het zonder Tibor moet doen
 - Ⓢ Er foto's als bewijsmateriaal zijn
- Dit tegen betaling afgekocht kan worden

KOKEN MET ROBERT

Men plukke 1 kg. brandnetel. Daarbij voege men twintig hagedisjetongen. Eén en ander vult men met rattestaarten. Hieraan voegt men een snufje reigersnavel aan toe. Hoe het smaakt proef je vanavond wel.

Het afscheid van de booten. Helaas, helaas, Eric en Sjoerd gaan ons verlaten... Het werd een waar afscheidsfeestje. Taart voor iedereen, speciaal bier, safari en stokbrood met heerlijkheden bij de scheepsraad. Eric en Sjoerd, heel veel succes en geluk voor de toekomst en BEDANKT!!

HOT HOT

De 946 was gisteren de kampioen van de zeilwedstrijd en Sjoerd was onovertreffelijk met de wrikwedstrijd. Het gigantische botenspelbord werd gewonnen door de 706. Wat was het weer een produktief dagje. En dan als klap op de vuurpijl een spetterende

BONTE AVOND die vol met geweldige sketches, liedjes etc zal zijn. Tot slot mag het nog tijdens de disco.

Zoals wel duidelijk is, hebben alle zeeverkenner een gigantisch gaaf en goed kamp gehad. Vrijdag zat het voor de meesten op. Om 19.00 kwamen de eerste ouders en gingen de eerste kinderen weg. Zo kwam ook Marks moeder, alleen Mark ging niet mee terug. Als nieuwe boots mocht hij mee met

de tweedaagse terugtocht. De bootsen en leiding vertrokken 's avond nog naar Stavoren. Diep in de nacht kwam, na sightseeing over de plassen, de laatste boot daar. 's Morgens om 07.00 met de eerste schutting van de sluis mee en achter de sleper. De windrichting was goed alleen de wind zou minder hard waaien. Na een spectaculaire tocht over het IJsselmeer en het Markermeer werd er 's avonds gekookt en geslapen in Oudekerk aan de

Amstel. De volgende dag verder. Na een paar uur werden we los gegooid en gingen we zeilen. Helaas, de windvoorspelling was goed, maar het werd drijven. Soms, heel soms, ben je als zeeverkenner blij met motorboten die je willen slepen. De zondag was het vroeg in de middag toen er bij Nieuwkoop een stel zeilen te zien waren; dit was toen jammerlijk het einde van een gaaf zomerkamp, maar ja, volgend jaar weer. ✚

UCH DAAR GINGEN WE.

Kampverslag Holbihorde

Mooi weer, veel gezellige welpen, allemaal een fiets, en een grote tas vol met zwembroeken, knuffels, tandenborstels en laarzen. Veel, heel veel, grote zware kisten met heel veel gezellige speeldingetjes en het eten natuurlijk om niet te vergeten (Welpen kunnen namelijk heel wat wegwerken in zo'n weekje). Wat zouden we ons nu nog meer kunnen wensen..... een vrachtauto!!! En ook die hadden we! Dat belooft dus een geslaagde week te worden.

Na een tijdje rijden kwamen we in Amersfoort aan. We moesten natuurlijk nog gaan ontdekken of het allemaal echt zo leuk was als het eruit zag, maar ook het huis en de omgeving zag er heel geschikt uit.

UCH WE ZIJN ER.

Al dat veel belooft werd echt waar. We hebben alleen maar mooi

weer gehad en ons super vermaakt. We zijn bijna elke dag gaan zwemmen, want echte Indianen doen niets liever als zwemmen. INDIANEN ?? Ja, Indianen. Onze welpen waren geen welpen meer, maar echte Indianen. De hele week

hebben we rondgelopen, gefietst en gespeeld als echte Indianen. We bouwden een wig-wam, aten als Indianen eten en noem maar op. Op een zekere dag, toen we aan het spelen waren (één of ander wazig sportdagspelletje), kwam er zom-

aar uit het bos een indiaan tevoorschijn. Hij vertelde ons dat hij op zoek was naar een totempaal. Zonder deze totem zou het nooit meer regenen in het woud waar hij vandaan kwam. Natuurlijk wilde wij de indiaan wel helpen. Zo kwam van het een het ander. We kregen enge mannen op bezoek (zij wilden de totempaal ook hebben), deden hele speurtochten en noem maar op. Vrijdag vonden we het laatste stuk in de dierentuin, samen met nog een andere indiaan. Met de Indianen aten we ons laatste avondmaal en hadden we onze bonte avond, met.... hoe kan het ook anders, een kampvuur. Rode wolvendoder heeft het toen met onze hulp laten regenen in Amerika. Dit klinkt wel een beetje raar, want wij waren in Amersfoort en daar moest het gaan regenen, maar volgens hem werkte het echt, als we maar deden wat hij zij. Zo hebben we heel wat rondjes rond het kampvuur gemaakt. Toen deed hij zelf nog wat vreemde dingen. Met veel rook en iets raars lichtgevends werd ons het sein gegeven dat het gelukt was!!!! Het regende !!! Daar tenminste, want bij ons was het nog steeds mooi weer.

UCH DAAR GAAN WE WEER

De volgende morgen moesten we alweer vroeg op. Tijd om naar huis te gaan. Met wat hulp van een paar

ouders lukte het ons ook deze keer weer om op tijd te vertrekken.

Tijdens het opruimen kregen we nog een fax van een vliegveld in Amerika. Het was van Rode wolvendoder. Het regende echt. Later op de radio hoorden we nog eens het goede bericht. De Indianen konden weer gelukkig verder leven op

hun eigen stuk grond.

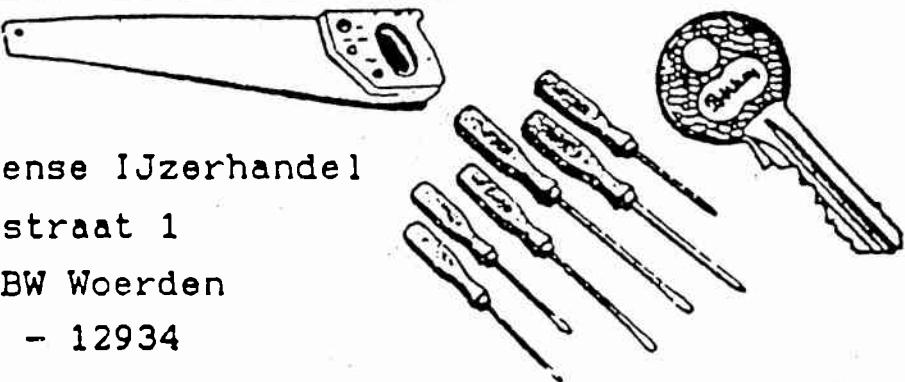
Inmiddels zullen alle kleren wel al ergens ver weg gestopt zijn, maar de herinneringen blijven nog wel even hangen. We vonden het weer een heel geslaagd kamp en we hopen dat jullie volgend jaar allemaal weer meegaan. Uch.

DE VAKMAN

weet er meer van!

Woerdense IJzerhandel
Kruisstraat 1
3441 BW Woerden
03480 - 12934

Lid Kring tuin- en landschapsvoorziening

Ook bij uw buurman kunt u ons tegenkomen.....

Want tuinaanleg en onderhoud is ons specialisme. Niet alleen bij bedrijven en gemeente, maar ook in uw tuin kunnen wij verrassende dingen doen!

Bel: (03480)-19564.

de aarhoveniers

Halloooo Huishoudbeurs 1994 Dronten

Op een mooie zomerse zondag in augustus verzamelden zich aan de Julianastraat 9 te Woerden (het liefdesnestje van Martin en Marianne) talloze fans en uw verslaggever voor een verrassingsbezoek aan de Ron Brandsteder van de jaren '90 in het bijzonder, Victor van Beijma. De mast lag op het autodak, het waterpistool was geladen en Martin was z'n sleutels kwijt: alles was kortom aanwezig om van het bezoek meer dan een succes te maken.

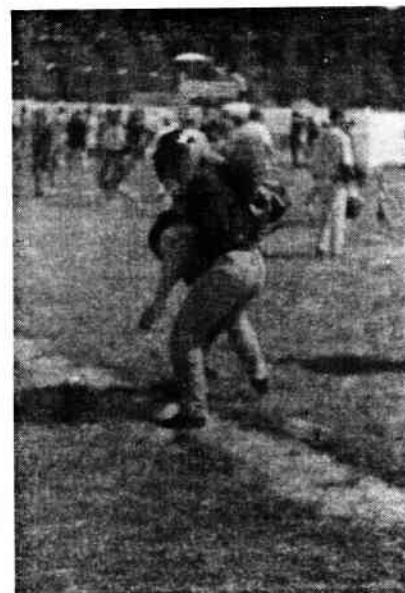

Victor was in die dagen vuilnisman op de Europese Jamboree in Dronten. Dronten was vrij ver lopen, en dus werd besloten om met de auto te gaan. Een slim plan. Maar eerst begaf de stoet zich, onder leiding van reisleader en toerorganisator Martin naar de sfeervolle en fonkelnieuwe McDriveherberg, waar koffie werd gedronken en chocoladekoekjes voor de kleintjes werden opgesmikkeld. Toen iedereen voldoende aangesterkt was voor de lange queste, konden we op weg. Onderweg werd nog een tussenstop gemaakt bij de brandweerkazerne van het rustieke Oudhollandse plaatsje Zeewolde. Onder de vele tradities van de Michiel de Ruyterwacht is het breken van masten van andere groepen wellicht de bekendste. De stoute zeeverkenner hadden in

Zeewolde de mast gebroken van een groep aldaar en de mast die wij op het autodak hadden liggen, was dan ook voor de gedupeerde Zeewoldenaren, die hun onderkomen hadden in de bewuste brandweerkazerne, bedoeld. In Zeewolde wilden de mensen in de brandweerkazerne ons meteen overzetten naar een eiland, omdat ze dachten dat we van de Jamboree afkwamen. Dat wilden wij natuurlijk niet, want wij waren op weg naar Victor en niets of niemand kon ons van dat plan afbrengen. Nadat we de mensen in de brandweerkazerne hiervan overtuigd hadden en de mast als afscheidsgeschenk hadden gegeven, konden we op weg naar Dronten. De laatste vijf kilometers duurden ongeveer anderhalf uur. Er was namelijk een file. Dit drukte de

pret echter niet, want ook in een file kun je je prima vermaken met bijvoorbeeld andere auto's inhalen via de berm, voorbijgangers nat-spuiten, van rijdende auto's afvallen, toeteren, vrienden maken, vrienden ontmoeten en ga zo maar door.

Op het Jamboreeterrein was het een drukte van belang. Behalve de 9000 bezoekers uit 33 Europese landen waren er ongeveer evenveel bezoekers. De groep fans en uw verslaggever raakten dan ook al snel het klutsje en elkaar kwijt. Dat was misschien maar goed ook,

want net daarvoor waren fan Willemijn en fan Edith als slaags geraakt over de vraag wie Victor als eerste mocht kussen. Bij dit gevecht werden alle middelen ingezet, waaronder nagels en een pak sinaasappelsap. Uw verslaggever had zich inmiddels met enkele fans naar een informatiepunt begeven, waar maar weer eens bleek dat een 'perskaart' wonderen doet. Na wat heen- en weergebel werd ons verteld dat wij ons idool om half vijf in levende lijve konden ontmoeten op het vuilstation. Om de tijd te doden liepen we daarom nog wat heen en weer over het kamp-terrein, hier en daar wat pioniers bewonderend. Om half vijf was het dan zover en was het moment daar: Victor zou ons verschijnen! Aangekomen bij het vuilstation bleek Victor echter onvindbaar, omdat ie z'n porto-

foon vergeten was. Na een half uurtje wachten gaven we de hoop moedeloos op, toen onze held net aan kwam fietsen. De fans bestormden Victor direct met allerlei vragen (of hij slips of boxershorts droeg, of de sinaasappelpakken nu in de grijze of de gele vuilnisbakken moesten en meer van die vragen-die-je-altijd-al-had-willen-weten-maar-nooit-echt-had-durven-stellen. Boelkloedig stond het idool zijn aanbidders te woord. Hij vertelde dat er veels te weinig vuilnismensen op de Jamboree zijn en ook

maar 28 politiemensen (in tweeploegendienst). Als je wilt kun je dus nog vuilnismensen worden op de Wereldjamboree volgend jaar. Ook in de afwasdienst waren veels te weinig mensen, zodat overgeschakeld was op wegwerpbestek en wegwerpborden, hetgeen weer heel vervelend was voor Victor, want die moest alles opruimen. Victor vertelde ook dat er speciale vuilnisbakken waren voor de sinaasappelsappakken, omdat die naar Denemarken worden gestuurd voor hergebruik. Eigenlijk had Victor twee taken; 1) het opprikken van propjes en ander vuil op het 300 hectare grote terrein; en 2) het rechtzetten en legen van de vuilnisbakken. Het werk was erg leuk en je maakte veel vrienden. Het werk was ook wel zwaar. Victor z'n baas was inmiddels overleden aan een hartaanval tijdens het warme weer. De Jamboree-organisatie was hier echter op voorbereid; voor volgend jaar wordt er op drie doden gerekend. Nadat we met Victor het diner hadden genuttigd in het sfeervolle bezoekersrestaurant was het droeve moment aangebroken om afscheid te nemen van Victor en de andere 9000 aanwezigen. Dit duurde even en toen dit gebeurd was besloot een deel van de fans en uw verslaggever even bij te komen van de emoties in het stamcafé van de Albert Schweitzergroep, theehuis 'Bos en

Hei' in Huizen. Hier was de sfeer weer als vanouds en deed de barbeheerder de grootste moeite om de gasten te overtuigen het meubilair niet via gesloten ramen naar buiten te verplaatsen. Nadat we nog even hadden gekeken of Leo thuis was, hetgeen niet het geval was, werd het tweede deel van de thuisreis ondernomen. Het wapistool was inmiddels leeg, Martin had allang zijn sleutels weer en de mast? Die lag veilig en wel in Zeewolde. Zo liep alles toch nog goed af. ✚

GLAMOUR LAND

Redactie neemt beheerders IQ-test af.

Ze lijken zo alwetend en zelfverzekerd, de beheerders van de Albert Schweitzergroep. Stuk voor stuk vervullen zij belangrijke functies, die essentieel zijn voor het functioneren van de groep. De pikante vraag dringt zich echter op: Zijn deze mensen wel capabel voor het vervullen van dergelijke functies? De Scoutkoerier ging op onderzoek uit en vroeg vijf geachte beheerders zich aan een kleine, algemene kenniskwis te wagen: MARTIN VAN DER BUSSE (Materiaalmeester), LEX VROEMEN (Verhuurder), PETE GREEN (Werkplaatsbeheerder), FRANK TEBBE (Redacteur) en AD BORSBOOM (Gebouwenbeheerder). Wie er won? Oordeelt u zelf.

Vraag: Hoe heet de vrouw van de penningmeester?

Martin: Mevrouw Verhoeven, oh ja, Marthi
Lex: Onbelangrijk
Pete: Mevrouw Verhoeven
Frank: Marthi
Ad: Welke penningmeester?
Juiste antwoord: Marthi

Vraag: Hoe heten de kinderen van Ad en Helmy?

Martin: Koen, Chiel, Thijs
Lex: Thijs, Chiel, Koen

Pete: Koen, nee, eh...eh... Chiel
Frank: Koen, Chiel, Thijs
Ad: Jip, Janneke enne...Ad
Juiste antwoord: Koen, Chiel, Thijs

Vraag: Wanneer stierven de dinosaurussen uit?

Martin: 60 miljoen jaar geleden
Lex: Toen de laatste overleed
Pete: Iets voor de kerst
Frank: 75 miljoen jaar geleden
Ad: Moeten nog uitsterven
Juiste antwoord: 75 miljoen jaar geleden

Vraag: Uit hoeveel leden bestaat de Double Dutch Courage?

Martin: Ik denk 6
Lex: 9
Pete: 6
Frank: Zonder Victor 6
Ad: Hoeveel leden?

Juiste antwoord (ten tijde van de vraagstelling) Zonder Victor 6

Vraag: Hoe heet de vrouw van Chriet Titulaer?

Martin: Carla
Lex: Mevrouw Titulaer
Pete: Mevrouw Titulaer
Frank: Carla
Ad: Dommeblik
Juiste antwoord: Carla

Vraag: Op welke functie heeft artikel II.B.13 van het Huishoudelijk Reglement betrekking?

Martin: Geen idee
Lex: Algemene orde en netheid binnen het gebouw, zodat we binnen een georganiseerde organisatie kunnen werken
Pete: Kom ik zo op terug
Frank: Hoofdredacteur groepsblad
Ad: Jan Klaassen
Juiste antwoord: Hoofdredacteur groepsblad

Vraag: Hoe oud zijn Bevers?

Martin: Tussen de 5 en de 7
Lex: 5 tot 7
Pete: 3 tot 6
Frank: 5 tot 7

Ad: 4 tot 84
Juiste antwoord: 5 tot 7

Vraag: Waar staat het standbeeld van het Kind met de Hoge Hoed?

Martin: In de stad
Lex: In het land van Lange Doener
Pete: In de hooiberg
Frank: In Pals, in het land van Esta
Ad: In Houten
Juiste antwoord: In Pals, in het land van Esta

Vraag: Wie is Sahi in het jungleboek?

Martin: Stekelvarken
Lex: Komt niet in de film voor
Pete: Baloe?
Frank: Stekelvarken
Ad: Chriet
Juiste antwoord: Stekelvarken

Vraag: Hoe luidt de welpenwet?

Martin: Een welp speelt samen met anderen in de rimboe. Hij is eerlijk, vriendelijk, houdt vol en zorgt goed voor de natuur. Le Een welp speelt samen met andere welpen in de rimboe. Hij is trouw, vriendelijk en houdt vol. Hij is een vriend van alle andere welpen. Pete: Diddipdip dopdopdop enne wie doen ons best of zo
Frank: Een welp speelt samen met anderen in de rimboe. Hij is eerlijk, vriendelijk, houdt vol en zorgt goed voor de natuur. Ad: Ik mag niet stelen
Juiste antwoord: Een welp speelt samen met anderen in de rimboe. Hij is eerlijk, vriendelijk, houdt vol en zorgt goed voor de natuur.

Vraag: Hoe maak je een platte knoop

Martin: a) links over rechts, rechts over links.
b) wat onder is blijft onder, wat boven is boven links over L rechts, rechts over links
Pete: da's een gewone knoop, rechts over links, links over rechts
Frank: links over rechts, rechts

over links

Ad: met een hamer

Juiste antwoord: links over rechts, rechts over links of vice versa

Vraag: Waar zit een dolboord?

Martin: Bovenste rand van een zeeverkenner svlet

Lex: Bovenste gedeelte van de beide boorden, waar de dolpotten aan bevestigd zijn

Pete: Boven bij de zeeverkenners

Frank: Bovenste rand van een lelievlet

Ad: Op het plafond

Juiste antwoord: Gedeelte onder de rand van een lelievlet, waaraan de dolboorden zijn bevestigd

Marianne en Martin na jaren bij elkaar.

Heel Scouting Woerden had de hoop al opgegeven en hield een bruiloft voor gezien, maar eindelijk is het dan toch zover gekomen: na al die jaren hebben Miss Titulaerhorde MARIANNE KEUKENMEESTER en de keizer van het materiaalhoek MARTIN VAN DER BUSSE hun liefdesnestje aan de Julianastraat betrokken. Alle ingrediënten zijn aanwezig voor het society-huwelijk van de jaren negentig.

'Ik ben zo blij voor ze', aldus een naaste vriendin van het gelukkige paar. 'Martin en Marianne zijn echt voor elkaar geschapen. Nu is het alleen nog maar wachten op het prikken van de datum.'

De voorbereidingen voor het huwelijk zijn inmiddels in volle gang. Het bruidspaar heeft te kennen gegeven te willen trouwen in de prachtige antieke draagkoets die in het bezit is van de Albert Schweitzergroep.

Draagkoetsbeheerster MARCHA VAN DEN BERG heeft al aangegeven dat zij de koets met plezier aan het echtelijk paar ter beschikking stelt. De dragers van het rijtuig zullen onder leiding staan van nie-

mand minder dan BERT HAANAPPEL, een zwager van de bruid. Receptie en feest zullen vermoedelijk plaatsvinden aan boord van de party-onderzeeboot 'Het Bussebeest'. De exacte datum en tijd hiervan waren bij het ter perse gaan van deze Scoutkoerier nog niet bekend, maar vanzelfsprekend zal aan het sprookjeshuwelijk te zijner tijd een extra editie worden gewijd.

Mork wordt nieuwe Lassie?

Hilversum en Aalsmeer gonzen van de geruchten over een nieuw hondentalent op Nederlandse bodem. Na Lassie, Boomer en Benji lijkt niemand minder dan MORK LANDMAN de aangewezen hond om het grote publiek massaal naar de bioscoop te lokken en aan de buis te kluisteren. De talentvolle hond zal in navolging van zijn intelligente voorgangers spannende avonturen beleven in levensgevaarlijke situaties, die hij dankzij

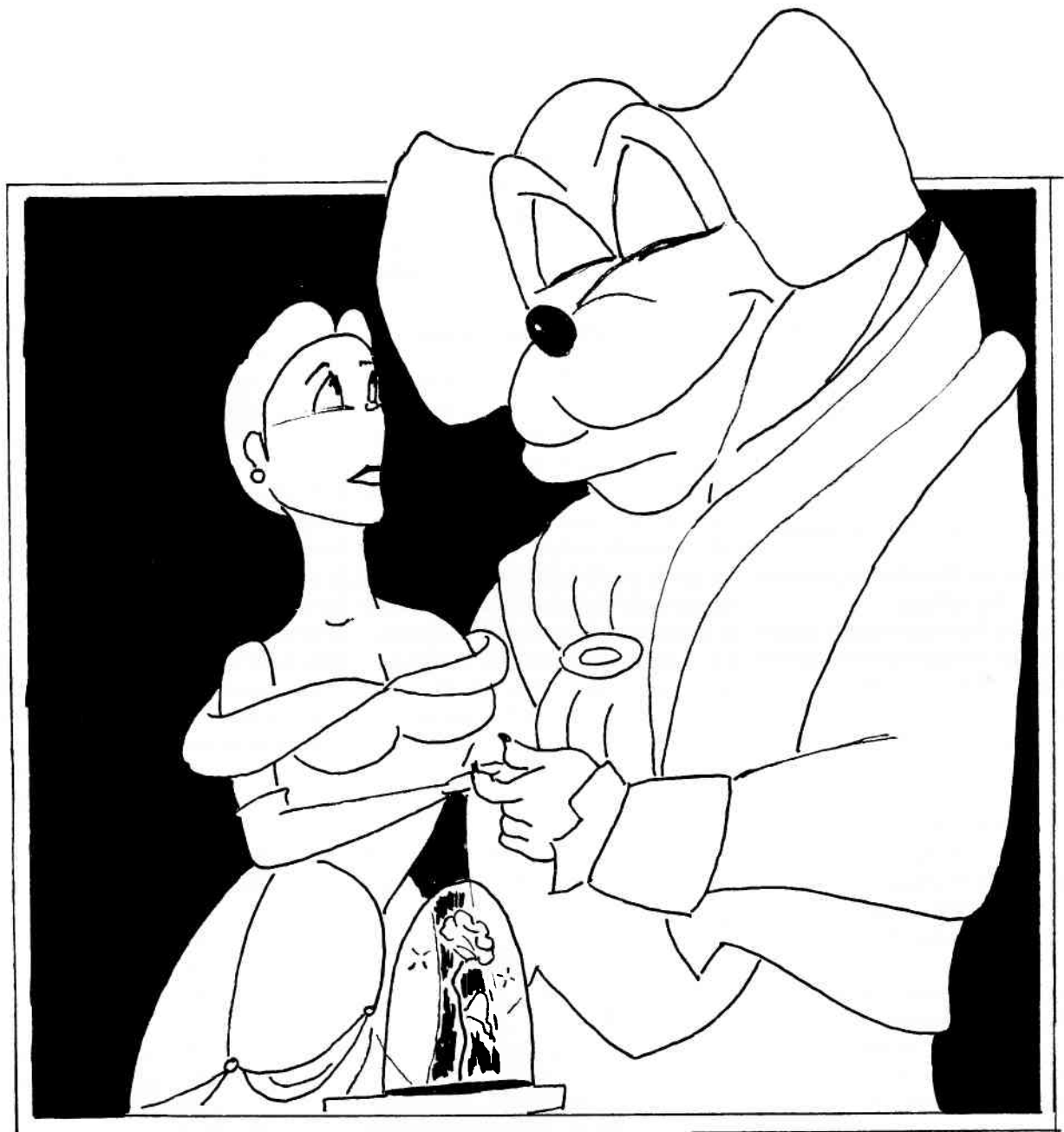
zijn slimheid en behendigheid altijd tot een goed einde weet te brengen. Morks eerste film zal rond de Kerstdagen verschijnen en zal als titel hebben 'Mork de Barbaar'. Het echtpaar Landman heeft inmiddels een forse levensverzekering op de filmster in spe afgesloten.

Martin nieuwe Rambo?

Hilversum en Aalsmeer gonzen van de geruchten over een nieuw vechtfilmtalent op Nederlandse bodem. Na Sylvester Stallone, Arnold Schwarzenegger en Jean-Claude van Damme lijkt niemand minder dan MARTIN VAN DER BUSSE de aangewezen persoon om het grote publiek massaal naar de bioscoop te lokken en aan de buis te kluisteren. De talentvolle ex-inwoner van Kamerik zal in navolging van zijn gespierde voorgangers spannende avonturen beleven in levensgevaarlijke situaties, die hij dankzij zijn kracht en behendigheid altijd tot een goed einde

ALAN DAVIS

BUSSE EN HET BEEST

CHRIS + CHRIS

weet te brengen. Martins eerste film zal rond de Kerstdagen verschijnen en zal als titel hebben 'Martin IV'.

Inmiddels zijn er ook plannen om Martins succes te koppelen aan een ander nieuw Nederlands talent, te weten de wonderhond MORK LANDMAN. Aan het script van deze film, die de titel 'Busse en het Beest' zal dragen, wordt inmiddels hard gewerkt door een team van bekende tekstschrijvers als Herman de Bruin en Jaap van der Gouwe. Martin zal in deze film de rol van een beeldschone prinses vertolken, die uiteindelijk uit de handen van haar boze stiefmoeder (een gastrol van Martins levensgezellin Marianne Keukenmeester) gered wordt door het monster Mork. Wanneer de film in de Nederlandse theaters zal verschijnen was bij het ter perse gaan van deze Scoutkoerier nog niet bekend.

"Woh, dat is het" dacht Claartje, toen ze Chris Molmans vorig jaar tegenkwam op een kamp, maar ze vergat z'n adres op te schrijven. Claartje plaatste een oproep in Scouty. En ja hoor, een paar weken later meldde Chris zich. Niet dus. Want al snel bleek het om een hele andere Chris Molmans te gaan.

Blijkbaar zijn er meer hondjes (of grappenmakers?) die Fikkie heten. Weer een paar weken later bracht de postbode Claartje alweer een brief. Dit keer van de 'goeie' Chris Molmans.

Illustratie: Jasper de Groot

S.M. 34

De Predictor-test bewijst het: Rita misschien zwanger

Al geruime tijd gonsde de wandelgangen van de Antoniahoeve van de geruchten over een op komst zijnde nieuwe telg aan de Smitstamboom: de vrouw van de vermaarde luchtverkennerseider NICO SMIT, RITA SMIT, was volgens ingewijden hoogzwanger! Toen Rita op het alle-gekeid-op-een-stokje-feest dan ook met een pot augurken en in positiekleding verscheen, was voor velen het

bewijs geleverd. En ook de aanstaande moeder zelf ontkende niet langer de diverse roddels: 'Ik heb gisteren een Predictor-test gedaan en de test kwam precies op het streepje terecht. We zijn meteen daarna op pad gegaan voor de inrichting van de kinderkamer. Nico wil alles luchtverkennerseblauw schilderen, maar ik zie dat niet zo zitten.' Over de naam van de op handen zijnde baby wilden de ouders nog niet erg veel los laten, maar waarschijnlijk wordt het

kind naar de vader genoemd, Victor of Victoria dus.

Chris en Claartje.

Onderstaand bericht kon u lezen in het Scouting Magazine van september. Chris de Geest was helaas niet voor commentaar bereikbaar.

Dat was me het kwartaaltje wel, zeg. Benieuwd wat er volgende kwartaal te beleven valt. ♣

*Een ladder in een zijden kous
is evenmin te vermijden
als het noodlot*

Bron: '300 tips voor de huisvrouw'

Wat vooraf ging: Op voorstel van Joep wordt de Joepsraad heringesteld. Dit instituut is bedacht om meer ellende, roddel en ruzie in de groep te veroorzaken. De medewerkers van de verschillende beheersonderdelen hebben de Joepsraad er rap

en op ondemocratische wijze doorheen gedrukt. We nemen u nu mee naar de eerste bijeenkomst...

De opkomst was overweldigend, alle leidstertjes en leidertjes zaten met heldere oogjes en blozende wangetjes te wachten op het heerlijk avondje dat komen zou. Wat een gezellig idee, om lekker een avondje met elkaar samen te zijn en gezellig een beetje te babbelen over hoe gezellig het er in de groep aan toegaat. Joep en Wat? waren gelukkig maar tien minuten te laat, de koffie was door Brammetje gezet, dus slap en iedereen was er klaar voor. Madelief keek enigszins meewarig naar de verwachtingsvolle gezichtjes om zich heen; zij wist dat de avond hen niet zou brengen wat ze verwachtten. Joep opende de vergadering:

'Jullie zijn hier vanavond bijeen om eens een aantal zaken te bespreken. Zoals jullie ongetwijfeld hebben gemerkt zijn er verschillende misstanden en onvolkomenheden te bespeuren in onze vereniging. Er loopt heel wat spaak en daar zullen we vanaf vanavond verandering in gaan brengen.' De verwarring was groot; hoezo misstanden en onvolkomenheden? Alles draaide toch perfect en in volstrekte harmonie? Het geroezemoes werd luider en luider tot Joep ingreep.

'Stilte!' bulderde hij, 'Allereerst besluit ik bij deze dat we vanaf nu effectief gaan vergaderen. Dat wil zeggen dat degene met de grootste mond het woord heeft totdat iemand met een grotere mond hem of haar het woord ontnemt.'

Rex zag onmiddellijk zijn kans schoon. 'Ik wil even iets zeggen over de boerderie in verband met het verhuur. Het is de laatste tijd een zootje en dat is de schuld van de Cavia's. En daarom hebben zij de komende drie weken elke avond strafcorvee.' 'Ja, maar', wierp Betsy tegen, 'het is vakantie geweest en we hebben vanaf juni niet gedraaid. Hoe konden we er dan...' 'Smoesjes!' baste Rex, 'Iedereen zegt altijd dat ze nix gedaan hebben. Punt is dat het een troep is en dat iemand de pineut moet zijn en dat zijn de Cavia's. Jammer, maar pech.' Betsy zat er volslagen verslagen bij, ze sputterde nog wat tegen, maar haar gesputter ging verloren in de woordenvloed van Roderick. 'Nu we het er toch over hebben, ik wil eraan toevoegen dat het oerwoud streng verboden is en blijft. Er wordt niet in gezoend door Sören en Gretchen, er wordt niet in gekotst door Norbert en er

wordt niet in gegraasd door Buster. De eerste de beste die ik betrap in het oerwoud, kan een maand lang het gras gaan knippen. Nix maaïen, knippen, met een botte puppies-schaar. En dan nog iets: zodra ik een object in de kampvuurkuil tegenkom, steek ik het zonder pardon in de hens.' Een ieder zag Zoefke verbleken, doch zij hield vrouwmoedig haar mond, ze had die week net een gemeen nieuw judowurggreepje geleerd dat meer zei dan duizend woorden. De aanwezigen waren er intussen wel van overtuigd geraakt dat er sprake was van een eigenaardige situatie, iedereen wilde er wel wat tegenin brengen, maar intussen had Wat? luidruchtig het

woord genomen. 'Ik wil hier even op inhaken. De laatste tijd laat iedereen voortdurend het gebouw onafgesloten achter. Dat is erg vervelend en inbraakverhogend. Omdat jullie het toch nooit in jullie botte hersentjes geprent krijgen dat de deur op slot moet, heb ik gemeend de volgende actie te moeten ondernemen. Vanaf een half uur geleden heeft de boerderie nieuwe sloten, waarvan alleen ik de sleutel heb. Als jullie er in willen, kun je de sleutel bij mij

afhalen, doch niet nadat je f.250,= borg hebt betaald. Die borg kun je eventueel terug krijgen nadat het hele gebouw door mij persoonlijk is genspecteerd. 'Wat? Diefstal!' gilte Buster. 'Jij moet niet zeuren', schamperde Wat?. 'Jij mag überhaupt niet meer zonder toezicht het terrein op. Jij zet nog niet eens je eigen fiets op slot.'

De stemming was nu goed vernakend. Magazijn probeerde de boel nog op te fleuren met zijn briljante motto 'lekker belangrijk', maar Ka ging meteen door het lint en krijste: 'Ja, kunnen we nu eindelijk doorgaan, anders zitten we hier vannacht om 1 uur nog!'

'Oké', sprak Joep, 'ik zal nog even het Op Ondemocratische Wijze Genomen Besluitenlijstje aan jullie mededelen:

- Van het kantinebeheer komt het besluit dat al het meubilair uit de kantine wordt verwijderd, omdat het vies kan worden. Bovendien wordt er vanaf gisteren geen enkele vorm van chips meer verkocht, omdat die (indien geworpen) het meubilair vies kunnen maken en bovendien de sfeer kunnen verhogen.
- Het materiaalbeheer laat weten dat het materiaal vanaf heden uitsluitend schriftelijk in viervoud en twee jaar van tevoren kan worden besteld. Dit is echter geen garantie dat het bestelde materiaal ook kan worden geleend. Hierover beslist het beheer.
- Gaan we over op de financiële acties. Met ingang van nu wordt er elke veertien dagen een financiële actie gehouden. De leiding is verplicht om mee te werken aan

het vervaardigen en verkopen van de produkten. Vervaardiging geschiedt onder de bezielende leiding van Eucalypta en het assortiment zal onder meer gemacrameerde hangplantenhangers en gekantkloste onderzettetjes omvatten. Dan de rondvraag... Mooi, niemand iets voor de rondvraag. Dan verklaar ik hierbij de Joepsraad voor gesloten, tot over een maand.' Verbijstering en verslagenheid heersten alom. Alleen de beheerders en Joep gnuifden tevreden. De stilte die er over het vertrek neerdaalde was intens, doch zou van korte duur zijn...

Volgende keer:

- Ontketent de Joepsraad een contra-revolutie onder de leiding?
- Hoeveel leid(st)ers zal Klier om kunnen kopen?
- Voor hoeveel kocht Effezen de augurken van Riet?
- En: hoe komt Wat? aan zijn naam?

Levensloopjes

Luuk vindt baan.

Niemand had het nog verwacht, maar het is hem dan toch gelukt: Mister Landverkenners Luuk Voeten heeft een baan gevonden. Sterker nog, hij heeft er twee gevonden, zomaar op straat. Luuk gaat twee dagen op de Kalsbeek werken als leraar Chemische Onderwaterkunde en Gevaarlijke Ontploffingen, en twee dagen in een XTC-laboratorium, waarvan we de naam niet bekend mogen maken. Veel succes in je nieuwe werkkringen, Luuk!

Penningmeester en eegaa worden grootouders.

Meneer en mevrouw Verhoeven zijn 24 juli opa en oma geworden van een kleinkind. Dochter Josien beviel op die dag van een zoon, die Luuk genoemd is. Van harte gefeliciteerd!

Dave in dienst.

De bekende Scoutkoerier-designer Dave Kortekaas mag zich sinds kort 68.11.14.192 noemen. Dave bevindt zich onder 's Konings wapenen in de Van Opheusden-kazerne te Hilversum en ondergaat een opleiding tot geneeskundige dinges.

Al je fanmail kun je dus daar naar toe sturen, hij heeft het hard nodig!

Rectificatie geslaagden.

In de vorige SK werd in deze rubriek van een willekeurig aantal mensen beweerd dat ze geslaagd waren. De volgende mensen zijn wel eens geslaagd, maar niet afgelopen zomer: Koen Grob, Chiel Borsboom, Erik Ligteringen, Carolien Jongens en Ad Borsboom. Er waren ook enkele mensen ten onrechte niet vermeld, zoals Thomas Klijn.

Van harte alsnog, Thomas!

Gemuteerde leiding.

In het afgelopen kwartaal is er een hoop leiding gemuteerd. Na het vertrek van Jeroen kregen de Esta's een hoop versterking; ex-landverkennersleiding Wouter (Estouter), ex-explosies Chiel (Estiel) en Sjoerd (Estoerd) en Diana (Estiana, het meisje van de drummer van dé band) traden toe. De Titulaerhorde moest helaas afscheid nemen van Claudius van Unen, die sinds 1993 bij de horde leiding was en al sinds 1991 als kookstaf en invalkracht functioneerde. Clau(di)us kreeg het te druk met andere verplichtingen en we wensen hem veel succes. In plaats van Claus kreeg de Titulaerhorde versterking van ex-bootsman Erik Ligteringen, die in ieder geval tot januari bij de horde zal blijven. Daarnaast heeft Willemijn Jongens zich gemeld als nieuwe leiding bij de Titulaerhorde. Iedereen veel plezier en pret in je nieuwe carrière!

[illegible]

Jawell Ook dit kwartaal zijn er weer mensen jarig. Bij de volgende mensen kun je binnenkort taart gaan eten en koffie gaan drinken:

Oktober

2	Freek Antonissen (Chriet Titulaerhorde)
2	Arno Klijn (Michiel de Ruyterwacht)
2	David Sparks (Holbihorde)
4	Jules van Baardwijk (Leiding Luchtv Barcommissie)
6	Ritsaert Snijder (Terreinbeheerder, Lid Dagelijks Bestuur Stichting)
7	Veerle Huigen (Bever)
7	Guido Schipper (Chriet Titulaerhorde)
8	Ferry Woertman (Michiel de Ruyterwacht)
11	Sanne Damman (Esta's)
11	Monique Lamboor (Leiding Esta's)
12	Selma Damman (Michiel de Ruyterwacht)
13	Siebre Keizer (Leiding Hogbihorde, Barcommissie)
18	Paul Blankman (Holbihorde)
19	Thijs Antonissen (Luchtverkenners)
20	Pieter-Paul van Hees (Luchtverkenners)
20	Marjo Nederend (Chriet Titulaerhorde)
21	Thijs Bouwman (Holbihorde)
22	Ad Oskam (Esta's)
25	Marije Boek (Michiel de Ruyterwacht)
26	Harry Smorenburg (Landverkenners)
27	Jeffrey Mailloa (Bever)
28	Pieter Wagenaar (Luchtverkenners)
29	Frans Klijn (Landverkenners)
31	Steven Karsemeijer (Holbihorde)
31	Ilse van Loveren (Esta's)
31	Frank Rietveld (Bever)

December

2	Frank van den Helder (Esta's)
8	Maarten de Smit (Holbihorde)
9	Robin Maatjes (Esta's)
12	Stephan Geevers (Chriet Titulaerhorde)
14	Jan Keuning (Holbihorde)
15	Jos van de Broeke (Chriet Titulaerhorde)
17	Frank Tebbe (Leiding Chriet Titulaerhorde, SKredactie)
18	Jaap van de Herberg (Chriet Titulaerhorde)
19	Bas Lauwrier (Esta's)
21	Bert Haanappel (Schipper M. de Ru Botenbeheerder)
24	Sander van Ginkel (Bever)
24	Robin Wintjens (Holbihorde)
25	Dirk-Jan van Dam (Michiel de Ruyterwacht)
25	Andre van de Meer (Chriet Titulaerhorde)
27	Cas Nieskens (Holbihorde)
31	Commerijn Plomp (Scoutkoerierredactie)

November

01	Arthur Baars (Michiel de Ruyterwacht)
03	Niki Boone (Michiel de Ruyterwacht)
14	Martijn Franssen (Luchtverkenners)
16	Marjolein van Gent (Luchtverkenners)
22	Marius van de Bogaard (Luchtverkenners)
22	Zillah Killfestijn (Bever)
23	Sabrina Paling (Michiel de Ruyterwacht)
24	Martijn Koelink (Leiding Holbihorde, Materiaalcommissie)
25	Joskine van Benthem (Michiel de Ruyterwacht)

Errata

In de vorige Scoutkoerier stond ten onrechte de verjaardag van Rogier van Klinger (leiding Holbihorde) niet vermeld. Onze excuses hiervoor en alsnog gefeliciteerd, Rogier! Iedereen is alsnog uitgenodigd om bij Rogier op visite te gaan.

Ook bij Arjen Engelhard, onze barbeheerder, kun je nog op de koffie komen. Arjen was op 7 juli jarig; ook gefeliciteerd, Arjen!

Ten onrechte is in de vorige verjaardagslijst vermeld dat Marjolein Roerhorst op 31 september jarig was. Dat is niet waar.

De verjaardagslijst is gebaseerd op het ledenbord in het bestuurshok. Als je niet of onjuist op de lijst staat, geef dit dan even door aan je leiding

Telefoonnummers:

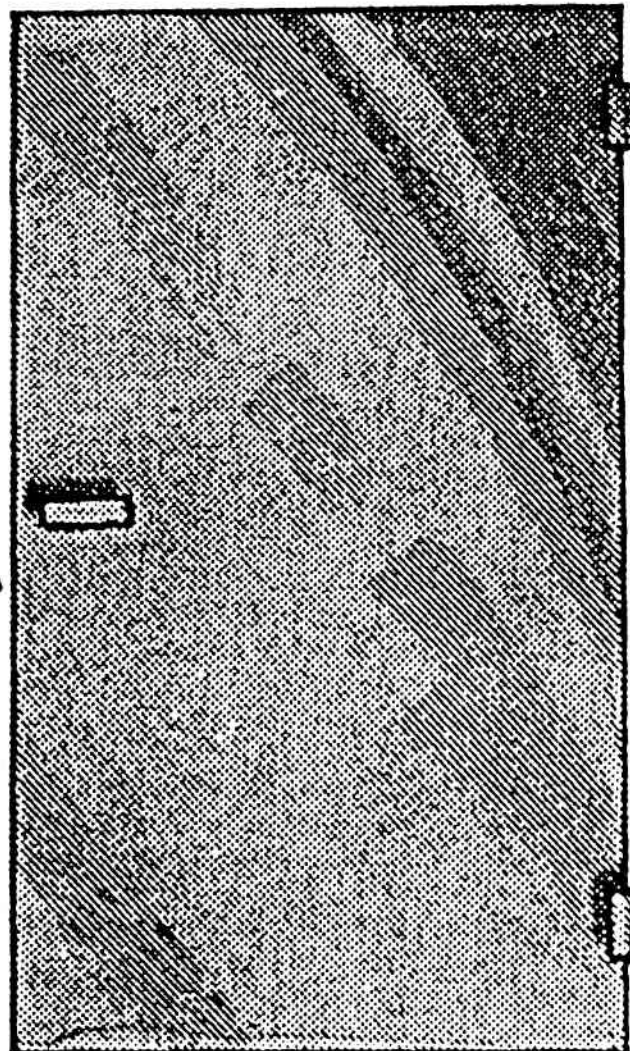
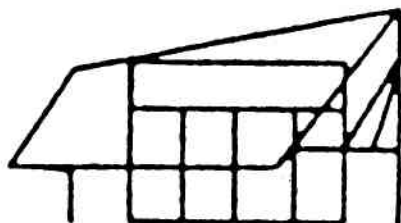
Boerderij Antoniahoeve	11500
Secretaris Stichtingsbestuur (Gert van Rootselaar)	20634
Secretaresse Groepsbestuur (Joke van Aarst)	15788
(b.g.g. Jaap Landman)	14839
Contactpersoon Bever (Barbara van Dijk)	15817
Contactpersoon Holbihorde (Zat.ochtendwelpen) (Ad Borsboom)	11161
Contactpersoon Ch.Titulaerhorde (Zat.mid.welpen) (Marcha van der Berg)	13806
Contactpersoon Esta's (Jeroen Verhoeven)	13491
Contactpersoon Landverkenners (Mirjam Vijn)	19899
Contactpersoon Michiel de Ruyterwacht (Zeeverk.) (Bert Haanappel)	32220
Contactpersoon Luchtverkenners (Jhr. Victor van Beijma)	18158
Redactie Scoutkoerier (Marjolein Roerhorst)	34241
Gebouwenbeheerder (Ad Borsboom)	11161
Terreinbeheerder (Ritsaert Snijder)	32416
Verhuurder (Lex Vroemen) (werk:10955)	24794
Materiaalmeester (Martin v.d. Busse)	18125
Botenbeheerder (Bert Haanappel)	32220
Botenverhuurder (Familie Brand)	16552

VOOR ALLE SOORTEN GLAS..... DELGLASS BELLEN!

WIJ GARANDEREN:

- Hoogwaardige kwaliteit
- Jarenlange ervaring
- Gunstige prijzen
- Snelle levertijden
- Unieke service
- Glasreparatie

Specialist in het leveren
en plaatsen van
hardglazen deuren.

DELGLASS

LEKOORD 73 - 3448 VT - WOERDEN TEL.: 03480 - 1 71 57

SHOWROOM/WERKPLAATS: KUIPERSWEG 13D

TEL.: 03480 - 2 03 02